

บทที่ 4

ผลการทดสอบ

ห้อมหัวใหญ่สามารถแห้งช้าดอก และติดเมล็ดได้เนพาะในฤดูหนาวเท่า
นั้น ส่วนพวงกุญแจในฤดูร้อนและฤดูฝนนั้น ไม่มีการออกดอก ก้าวเข้าไปใน
ฤดูหนาวมีผลดังนี้ คือ

1. จำนวนต้นที่ออกดอก

1.1 ผลของจำนวนวันซึ่งได้รับอุณหภูมิต่ำ

จากการให้หัวห้อม และต้นห้อมที่มีขนาดใหญ่และขนาดเล็กได้รับการ
ซักนำให้ออกดอกด้วยอุณหภูมิต่ำเป็นเวลา 0 30 และ 60 วัน เมื่อนำไปปลูกใน
แปลงพบว่าแม้ว่าจะได้รับอุณหภูมิต่ำนานต่างกันก็ตาม จะมีจำนวนต้นที่ออกจะ
เท่าๆ กัน(ตารางภาคผนวกที่ 1) พวงกุญแจได้รับอุณหภูมิต่ำเป็นเวลาติดต่อกันนาน 60
วันจะมีจำนวนต้นที่ออกดอก 1.063 ต้น ส่วนพวงกุญแจได้รับอุณหภูมิต่ำเป็นเวลา 30 วัน
จะมีจำนวนต้นที่ออกดอก 0.750 ต้น(ค่าเฉลี่ย) สำหรับพวงกุญแจที่ไม่ได้รับอุณหภูมิต่ำนั้น
ไม่มีการออกดอก(ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยจำนวนต้นที่ออกดอกของห้อมหัวใหญ่ที่เป็นผลจากการที่ได้รับ
การซักนำให้ออกดอกด้วยอุณหภูมิต่ำนานต่างกัน

จำนวนวันที่ซักนำให้ออกดอก	จำนวนต้นที่ออกดอก
0 วัน	0
30 วัน	0.750 a
60 วัน	1.063 a

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
($P > 0.05$) โดยวิธี Least Significant Difference

1.2 ผลจากขนาดของหอมหัวใหญ่

ขนาดของหอมหัวใหญ่ที่ต่างกัน เมื่อได้รับอุณหภูมิต่ำแล้วจะมีความสามารถในการออกดอกได้ต่างกัน โดยพวกล้วนมีขนาดใหญ่จะมีจำนวนต้นที่ออกดอกมากกว่าพวกล้วนมีขนาดเล็กซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางภาคผนวกที่ 1) คือ พวกล้วนมีขนาดใหญ่จะออกดอก 1.188 ต้น ส่วนพวกล้วนมีขนาดเล็กจะออกดอก 0.625 ต้น (ค่าเฉลี่ย) (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยจำนวนต้นที่ออกดอกของหอมหัวใหญ่ที่เป็นผลจากการที่หอมหัวใหญ่มีขนาดต่างกัน ออกดอกหลังจากที่ได้รับการซักนำไปออกดอกตัวอย่างอุณหภูมิต่ำ

ขนาดของหอมหัวใหญ่	จำนวนต้นที่ออกดอก
ขนาดเล็ก	0.625 a
ขนาดใหญ่	1.188 b

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P > 0.05$) โดยวิธี Least Significant Difference

1.3 ผลจากส่วนของหอมหัวใหญ่

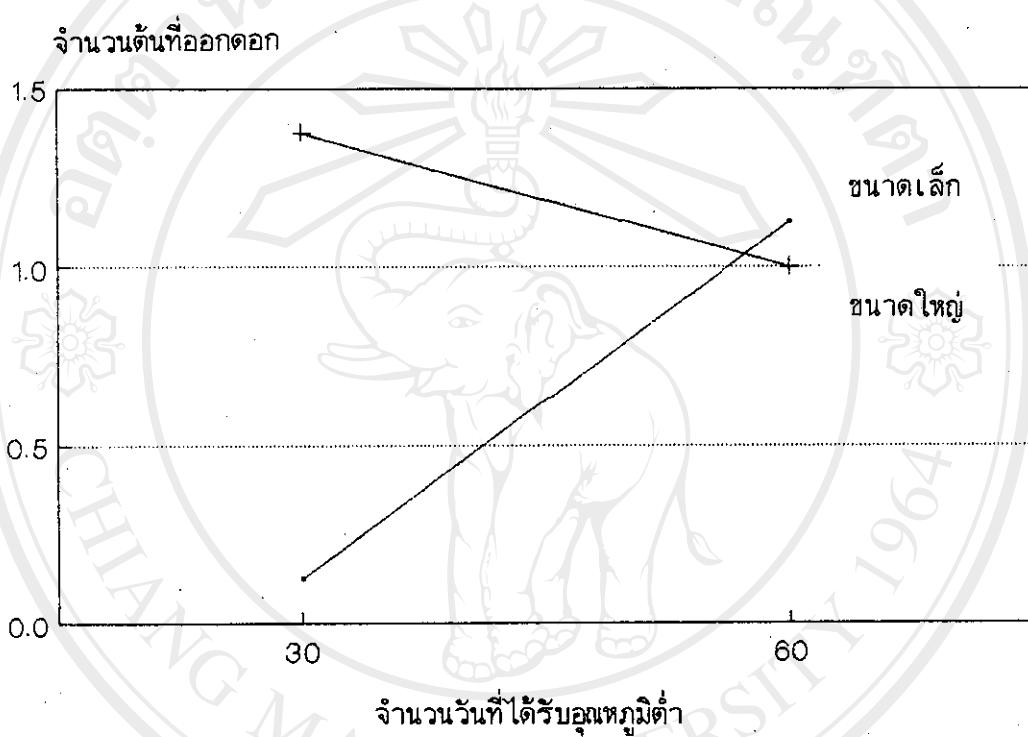
ส่วนของหอมหัวใหญ่ที่ต่างกัน (ส่วนต้นและส่วนหัว) เมื่อได้รับอุณหภูมิต่ำแล้ว จะมีความสามารถในการออกดอกได้ต่างกัน พวกล้วนที่ได้รับอุณหภูมิต่ำในลักษณะที่เป็นหัวที่ยังไม่ออก จะมีจำนวนต้นที่ออกดอกมากกว่าการที่หั้งต้นของหอมหัวใหญ่ได้รับอุณหภูมิต่ำอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางภาคผนวกที่ 1) คือ 1.313 และ 0.500 ต้น ตามลำดับ(ค่าเฉลี่ย) (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยจำนวนต้นที่ออกดอกของห้อมหัวใหญ่ที่เป็นผลจากการที่ส่วนของห้อมหัวใหญ่(ส่วนต้นและส่วนหัว)ได้รับการซักกันให้ออกดอกด้วยอุณหภูมิต่างๆ

ส่วนของห้อมหัวใหญ่	จำนวนต้นที่ออกดอก
ส่วนต้น	0.500 a
ส่วนหัว	1.313 b

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P>0.05$) โดยวิธี Least Significant Difference

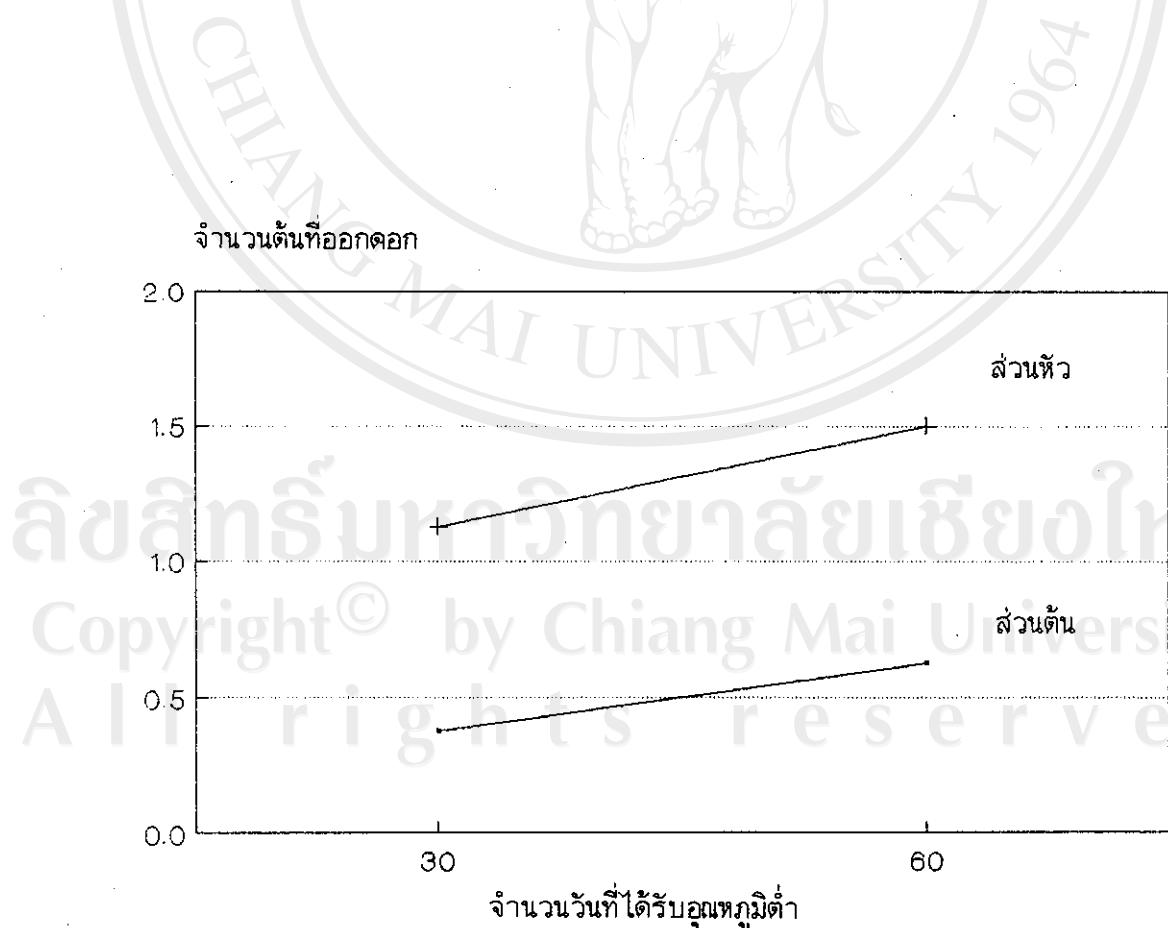
1.4 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดของห้อมหัวใหญ่และจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่างๆ ห้อมหัวใหญ่ที่มีขนาดต่างกัน เมื่อได้รับอุณหภูมิต่างๆ เป็นเวลา 0, 30 และ 60 วันตามลำดับ พบว่าจะสบongตอบต่อการได้รับอุณหภูมิต่างๆ ไม่เหมือนกันที่ระดับความเชื่อมั่น 99% การที่ไม่ได้รับอุณหภูมิต่างๆ จะทำให้ไม่สามารถออกดอกได้ ไม่ว่าห้อมหัวใหญ่จะมีขนาดใหญ่หรือเล็ก การได้รับอุณหภูมิต่างๆ เป็นเวลา 30 วัน จำนวนเพียงพอ ที่จะทำให้ห้อมหัวใหญ่ที่มีขนาดใหญ่ออกดอกได้มากกว่าห้อมหัวใหญ่ที่มีขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญยิ่งคือมากเป็น 11 เท่า การเพิ่มจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่างๆ เป็น 60 วัน ทำให้ห้อมหัวใหญ่ที่มีขนาดเล็กเพิ่มจำนวนต้นที่ออกดอกได้สูง เท่าๆ กับห้อมหัวใหญ่ที่มีขนาดใหญ่ (ภาพที่ 1) สำหรับพวงที่มีขนาดใหญ่นั้น การเพิ่มจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่างๆ จาก 30 วันเป็น 60 วัน ไม่มีผลทำให้มีจำนวนต้นที่ออกดอกเพิ่มขึ้น ส่วนพวงที่มีขนาดเล็กนั้นจะเพิ่มขึ้นอย่างมาก ซึ่งจะเห็นว่าเป็นการตอบสนองต่ออุณหภูมิต่างๆ ต่างกันอย่างมาก เห็นได้ชัด

ภาพที่ 1 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดของหомหัวใหญ่กับจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่ำที่มีผลต่อจำนวนฟันที่ถูกครอบคลุม(ค่าเฉลี่ย)

1.5 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างส่วนของหомหัวใหญ่และ จำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่ำ ส่วนของหомหัวใหญ่ที่ต่างกัน คือส่วนหัวหอมกับส่วนด้านหลัง เมื่อได้รับอุณหภูมิต่ำเป็นเวลา 0, 30 และ 60 วันตามลำดับ พบว่าจะสัมผองตอบต่อการได้รับอุณหภูมิต่ำเหมือน ๆ กัน การที่ไม่ได้รับอุณหภูมิต่ำจะไม่สามารถครอบคลุมได้

ไม่ว่าส่วนของหอยหัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่อจะเป็นส่วนหัวหรือส่วนต้นก็ตาม การได้รับอุณหภูมิต้านนาน 30 วัน ทำให้ส่วนหัวของหอยหัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิตามีจำนวนตันที่ออกดอกมากกว่าส่วนต้นของหอยหัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่อถึง 3.0 เท่า การเพิ่มจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต้านนานเป็น 60 จะทำให้มีจำนวนตันที่ออกดอกเพิ่มขึ้นทั้งที่เป็นส่วนต้นและส่วนหัว และพบว่าที่เป็นส่วนหัวจะมีจำนวนตันที่ออกดอกมากกว่าพวงที่เป็นส่วนต้น 2.4 เท่า (ภาพที่ 2) ซึ่งเป็นสัดส่วนที่เท่าๆ กัน หรืออีกนัยหนึ่งคือไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

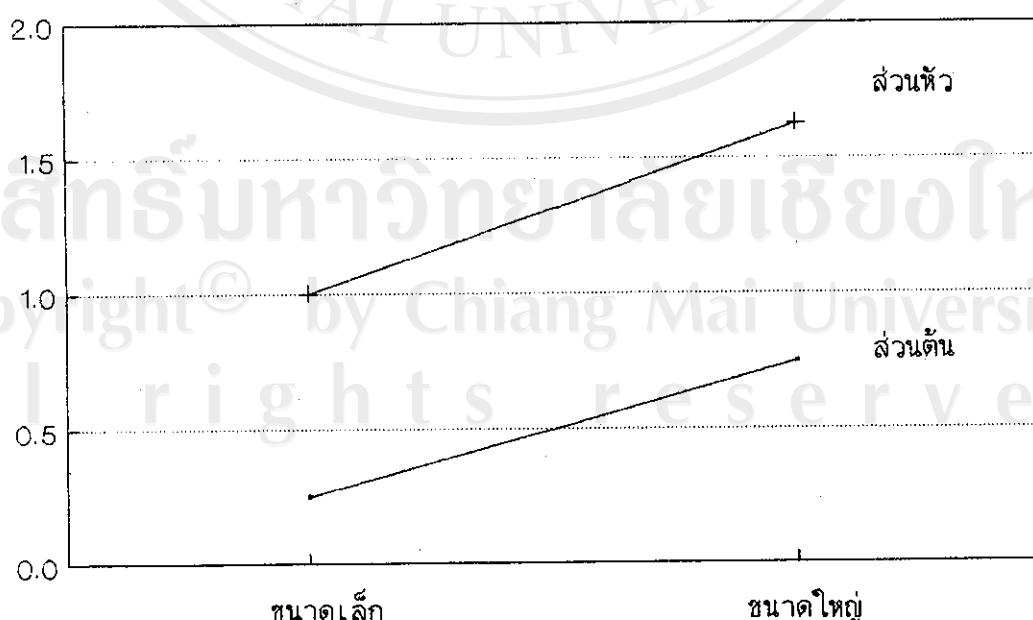

ภาพที่ 2 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างส่วนของหอยหัวใหญ่(ส่วนต้นและส่วนหัว) กับจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่อที่มีผลต่อจำนวนตันที่ออกดอก (ค่าเฉลี่ย)

1.6 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดและส่วนของหомหัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่อ

ส่วนของหومหัวใหญ่ที่ต่างกัน (ส่วนตันและส่วนหัว) และมีขนาดต่างกัน เมื่อได้รับอุณหภูมิต่อแล้ว จะมีความสามารถในการตอบสนองต่อการซักน้ำให้ออกออกตัวยอุณหภูมิต่อได้เหมือนๆ กันในระหว่างกลุ่มของหอมหัวที่มีขนาดเล็ก เมื่อได้รับอุณหภูมิต่อแล้วพบว่าพวงกีบเป็นส่วนหัวของหومหัวใหญ่มีจำนวนตันที่ออกออกมากกว่าพวงกีบเป็นส่วนตันคือมากกว่ากัน 0.750 ตัน(ค่าเฉลี่ย) ในกลุ่มของหอมหัวที่มีขนาดใหญ่ เมื่อได้รับอุณหภูมิต่อพบว่า ส่วนของหومหัวใหญ่ที่เป็นส่วนหัวจะมีจำนวนตันที่ออกออกมากกว่าพวงกีบเป็นส่วนตัน คือมากกว่ากัน 0.875 ตัน (ค่าเฉลี่ย) (ภาพที่ 3) ซึ่งจะเห็นว่ามากเท่าๆ กัน หากจะพิจารณาในแง่ของส่วนของหومหัวใหญ่(ส่วนหัวและส่วนตัน) พบว่า พวงกีบมีขนาดใหญ่ จะมีจำนวนตันที่ออกออกมากกว่าพวงกีบมีขนาดเล็กในสัดส่วนที่เท่าๆ กันคือไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

จำนวนตันที่ออกออก

ภาพที่ 3 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดและส่วนของหومหัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่อที่มีผลต่อจำนวนเต้น(ค่าเฉลี่ย)ที่ออกออก

2. จำนวนช่องอก

2.1 ผลของจำนวนวันซึ่งได้รับอุณหภูมิต่ำ

จากการให้หัวหอม และต้นหอมที่มีขนาดใหญ่และขนาดเล็กได้รับการชักนำให้ออกดอกตัวอยุนหภูมิต่ำเป็นเวลา 0, 30 และ 60 วัน เมื่อนำไปปลูกในแปลงจนกระทั่งออกดอกพบว่า เมื่อได้รับอุณหภูมิต่ำแล้ว จะส่งผลตอบต่ออุณหภูมิต่ำได้ใกล้เคียงกัน โดยจะมีจำนวนช่องอกเท่าๆ กัน (ตารางภาคผนวกที่ 2) คือ 0.930 และ 1.180 ช่อง(ค่าเฉลี่ย)สำหรับการได้รับอุณหภูมิต่ำ 30 และ 60 วัน ตามลำดับ ส่วนพวงที่ไม่ได้รับอุณหภูมิต่ำ (0 วัน) จะไม่มีการออกดอก (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยจำนวนช่องอกของหัวใหญ่ที่เป็นผลจากการที่หันด้านและหัวของหัวใหญ่ได้รับการซักนำให้ออกดอกตัวอยุนหภูมิต่างๆ นานาต่างกัน

จำนวนวันที่ซักนำให้ออกดอก	จำนวนช่องอก
0 วัน	0
30 วัน	0.930 a
60 วัน	1.180 a

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

($P>0.05$) โดยวิธี Least Significant Difference

2.2 ผลจากขนาดของหัวใหญ่

ขนาดของหัวใหญ่ต่างกัน เมื่อซักนำให้ออกดอกตัวอยุนหภูมิ

ต่ำแล้ว นอกจากจะมีความสามารถในการออกดอกคือมีจำนวนต้นที่ออกดอกแตกต่างกันแล้ว ยังมีจำนวนช่องอกแตกต่างกันด้วย โดยพวงที่มีขนาดใหญ่จะมีจำนวนช่องอกมากกว่าพวงที่มีขนาดเล็ก ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางภาคผนวกที่ 2) คือ 1.438 และ 0.687 ช่อง(ค่าเฉลี่ย) ตามลำดับ (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยจำนวนช่อดอกของห้อมหัวใหญ่ที่เป็นผลจากการที่ห้อมหัวใหญ่ มีขนาดต่างกัน ออกดอกหลังจากที่ได้รับการซักน้ำให้ออกดอกรด้วยอุณหภูมิต่ำ

ขนาดของห้อมหัวใหญ่	จำนวนช่อดอก
ขนาดเล็ก	0.687 a
ขนาดใหญ่	1.438 b

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P>0.05$) โดยวิธี Least Significant Difference

2.3 ผลจากส่วนของห้อมหัวใหญ่

ส่วนของห้อมหัวใหญ่(ส่วนหัวกับส่วนต้น)ที่ต่างกัน เมื่อได้รับการซักน้ำ ด้วยอุณหภูมิต่ำแล้วจะมีความสามารถในการแห้งช่อดอกได้ต่างกัน การให้อุณหภูมิต่ำแก่ส่วนหัวจะทำให้สามารถแห้งช่อดอกได้ดีกว่า คือมีจำนวนช่อดอกมากกว่าการให้อุณหภูมิต่ำแก่ส่วนต้นของห้อมหัวใหญ่อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางภาคผนวกที่ 2) คือ

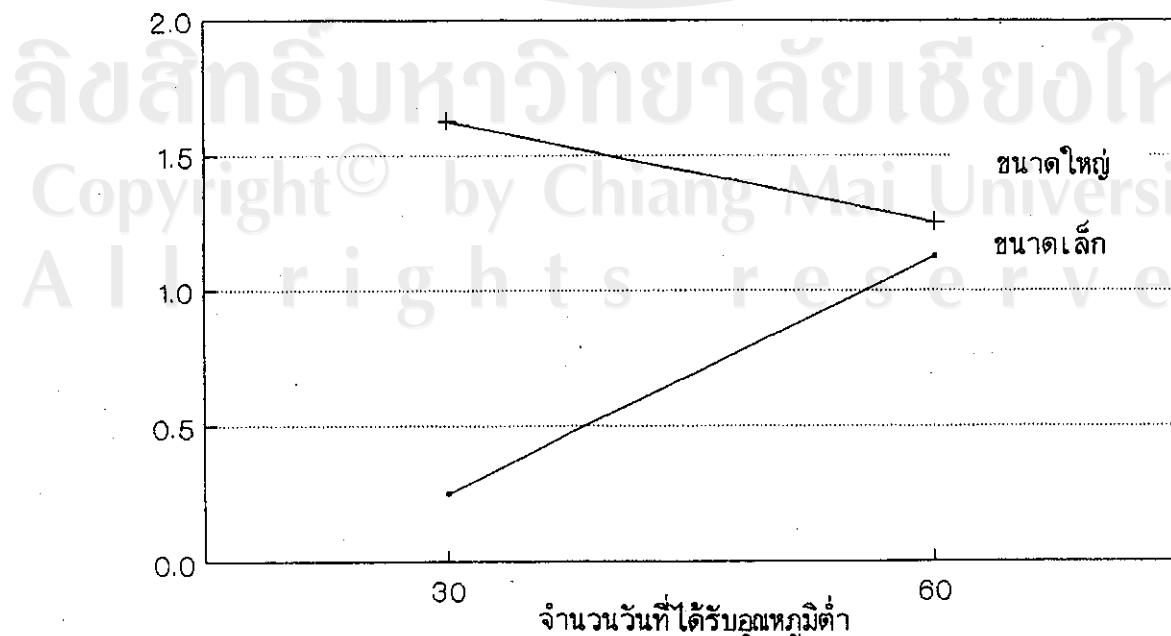
1.500 และ 0.625 ช่อ(ค่าเฉลี่ย) ตามล้าดับ (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยจำนวนช่อดอกของห้อมหัวใหญ่ที่เป็นผลจากการที่ส่วนของห้อมหัวใหญ่(ส่วนต้นและส่วนหัว)ได้รับการซักน้ำให้ออกดอกรด้วยอุณหภูมิต่ำ

ส่วนของห้อมหัวใหญ่	จำนวนช่อดอก
ส่วนต้น	0.625 a
ส่วนหัว	1.500 b

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P>0.05$) โดยวิธี Least Significant Difference

2.4 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดของห้อมหัวใหญ่และจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่ำห้อมหัวใหญ่ที่มีขนาดต่างกัน เมื่อได้รับอุณหภูมิต่ำเป็นเวลานานต่างกัน คือ 0, 30 และ 60 วันตามลำดับ พบว่าจะส่งผลต่อการซักน้ำด้วยอุณหภูมิต่ำไม่เหมือนกันที่ระดับความเชื่อมั่นระดับ 95% การไม่ได้รับอุณหภูมิต่ำจะทำให้ไม่สามารถออกดอกได้ไม่ว่าห้อมหัวใหญ่จะมีขนาดใหญ่หรือเล็ก การได้รับอุณหภูมิต่ำนาน 30 วันนอกจากจะทำให้ห้อมหัวใหญ่ขนาดใหญ่ออกดอกได้มากกว่าห้อมหัวใหญ่ที่มีขนาดเล็กแล้ว ยังทำให้มีจำนวนช่อดอกมากกว่าพวงที่มีขนาดเล็กอีกด้วย คือมากกว่ากัน 6.5 เท่า การเพิ่มจำนวนวันชั่งได้รับอุณหภูมิต่ำเป็น 60 วัน นอกจากจะทำให้ล้วนของห้อมหัวใหญ่ที่มีขนาดเล็ก สามารถเพิ่มความสามารถในการออกดอกได้เท่าๆ กับห้อมหัวใหญ่ที่มีขนาดใหญ่แล้ว ยังทำให้ห้อมหัวใหญ่ที่มีขนาดเล็กมีจำนวนช่อดอกเท่ากับห้อมหัวใหญ่ที่มีขนาดใหญ่ออกตัวอย่าง(ภาพที่ 4) สำหรับห้อมหัวใหญ่ที่มีขนาดใหญ่นั้น การได้รับอุณหภูมิต่ำนานจาก 30 วันเป็น 60 วัน ไม่ทำให้มีจำนวนช่อดอกเพิ่มขึ้น ส่วนห้อมหัวใหญ่ที่มีขนาดเล็กนั้นจะมีจำนวนช่อดอกเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ จำนวนช่อดอก

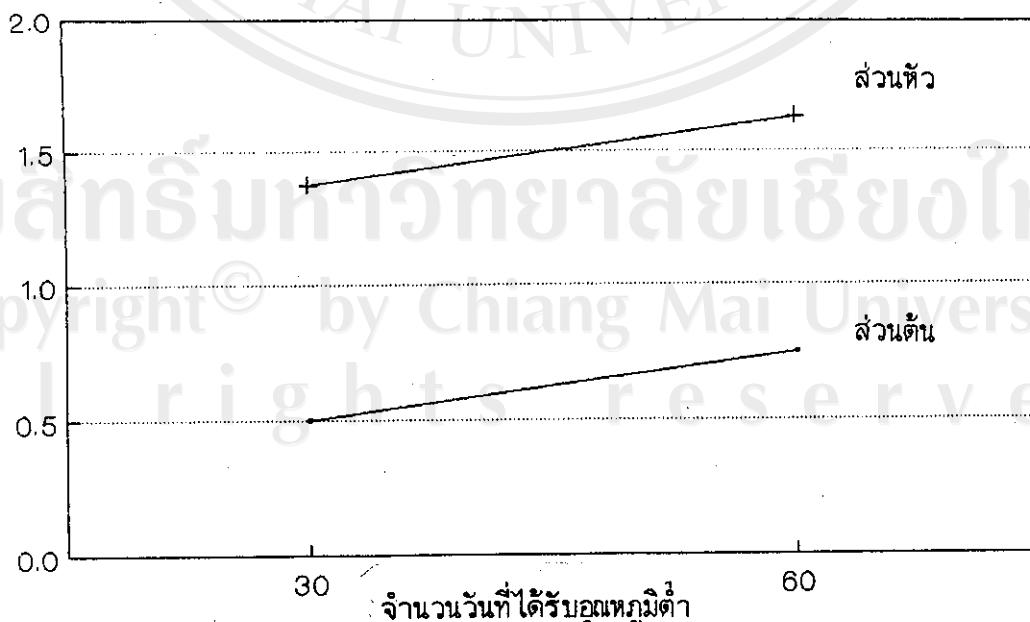

ภาพที่ 4 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดของห้อมหัวใหญ่กับจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่ำ

2.5 บภิสัมพันธ์ระหว่างส่วนของห้อมทัวใหญ่และจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่ำ ส่วนของห้อมทัวใหญ่ที่ต่างกันคือส่วนหัวกับส่วนต้น เมื่อได้รับอุณหภูมิต่ำเป็นเวลานานต่างกันคือ 0 30 และ 60 วันตามลำดับ พบว่าจะสนองตอบต่ออุณหภูมิต่ำที่ได้รับเหมือนๆ กัน การที่ไม่ได้อุณหภูมิต่ำ (0 วัน) จะไม่สามารถทดสอบออกได้ไม่ว่าส่วนของห้อมทัวใหญ่ที่ได้อุณหภูมิต่ำจะเป็นส่วนหัวหรือส่วนต้น การได้รับอุณหภูมิต้านาน 30 วันทำให้ส่วนหัวของห้อมทัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่ำมีจำนวนช่องอกมากกว่าส่วนต้นของห้อมทัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่ำถึง 0.870 ช่อง(ค่าเฉลี่ย)

การเพิ่มจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต้านานเป็น 60 วันจะทำให้มีจำนวนช่องอกเพิ่มขึ้นทั้งส่วนต้นและส่วนหัว และพบว่าเป็นส่วนหัวมีจำนวนช่องอกมากกว่า部分ที่เป็นส่วนต้นถึง 0.870 ช่อง(ค่าเฉลี่ย)ซึ่งมีจำนวนช่องอกที่เพิ่มขึ้นเท่าๆ กับการได้รับอุณหภูมิต้านาน 30 วัน ทำให้เห็นได้ชัดว่าไม่มีบภิสัมพันธ์ต่อ กัน (ภาพที่ 5)

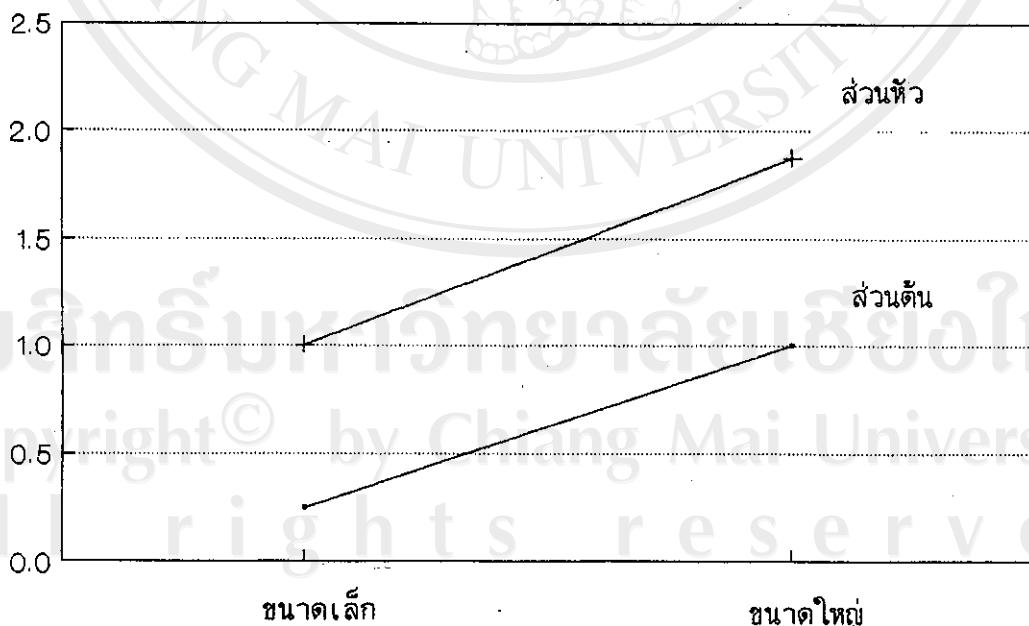
จำนวนช่องอก

ภาพที่ 5 บภิสัมพันธ์ระหว่างส่วนของห้อมทัวใหญ่(ส่วนต้นและส่วนหัว)กับจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่ำที่มีผลต่อจำนวนช่องอก(ค่าเฉลี่ย)

2.6 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดและส่วนของห้อมทัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่ำ ส่วนของห้อมทัวใหญ่ที่ต่างกัน (ส่วนต้นและส่วนทัว) และมีขนาดต่างกัน เมื่อได้รับอุณหภูมิต่ำแล้ว มีความสามารถในการตอบสนองต่อการซักก้นให้ออกดอก ด้วยอุณหภูมิต่ำได้เท่าๆ กัน ในระหว่างกลุ่มห้อมที่มีขนาดเล็กเมื่อได้รับอุณหภูมิต่ำแล้วพบว่าพวงที่เป็นส่วนหัวของห้อมทัวใหญ่ จะมีจำนวนชื้อดอกมากกว่าพวงที่เป็นส่วนต้น คือมากกว่ากันเป็น 0.500 ช่อ(ค่าเฉลี่ย) ในกลุ่มห้อมที่มีขนาดใหญ่เมื่อได้รับอุณหภูมิต่ำแล้ว ส่วนที่เป็นส่วนหัวของห้อมทัวใหญ่จะมีจำนวนชื้อดอกมากกว่าพวงที่เป็นส่วนต้น คือมากกว่ากันเป็น 0.870 ช่อ(ค่าเฉลี่ย) (ภาพที่ 6) ซึ่งจะเห็นว่ามีค่าเท่าๆ กัน แสดงว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

จำนวนชื้อดอก

ภาพที่ 6 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดและส่วนของห้อมทัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่ำที่มีผลต่อ จำนวนชื้อดอก(ค่าเฉลี่ย)

3. จำนวนใน

3.1 ผลของจำนวนวันซึ่งได้รับอุณหภูมิต่ำ

จากการให้หัวหอม และต้นหอมที่มีขนาดใหญ่และขนาดเล็กได้รับอุณหภูมิต่ำเป็นเวลา 0 30 และ 60 วัน เมื่อนำไปปลูกในแปลงพบร่วมกับที่ได้รับอุณหภูมินานต่างกัน จะมีจำนวนใบเมื่อออกรดออกช่อแรกจะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางภาคผนวกที่ 3) โดยพวงกุญแจที่ได้รับอุณหภูมิต่ำเป็นเวลาระยะต่อกันนาน 60 วันจะมีจำนวนใบมากกว่าพวงกุญแจที่ได้รับอุณหภูมิต่ำเป็นเวลา 30 วัน ส่วนพวงกุญแจที่ไม่ได้รับอุณหภูมิต้านั้นจะไม่สามารถออกดอกได้ (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยจำนวนใบของหัวใหญ่เมื่อออกรดออกช่อแรกที่เป็นผลจาก การที่ได้รับอุณหภูมิต้านานต่างกัน

จำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่ำ	จำนวนใน
0 วัน	-
30 วัน	8.370 a
60 วัน	14.750 b

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

(P>0.05) โดยวิธี Least Significant Difference

3.2 ผลจากขนาดของหัวใหญ่

ขนาดของหัวใหญ่ที่ต่างกัน เมื่อดีรับการซักนำด้วยอุณหภูมิต่ำแล้วจะมีความสามารถในการออกรดออกได้เร็วช้าต่างกัน ซึ่งจะเห็นได้จากจำนวนใบเมื่อออกรดออกช่อแรกโดยพวงกุญแจที่มีขนาดใหญ่จะมีจำนวนใบมากกว่าพวงกุญแจที่มีขนาดเล็ก ซึ่งความแตกต่างนี้เป็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางภาคผนวกที่ 3) คือ 17.250 และ 5.875 ใน (ค่าเฉลี่ย) ตามลำดับ (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยจำนวนในของหอมหัวใหญ่เมื่อออกรดออกซ์แทร็กที่เป็นผลจาก การที่หอมหัวใหญ่มีขนาดต่างกัน ออกรดออกหลังจากที่ได้รับการซักน้ำให้ออกรดด้วย อุณหภูมิต่ำ

ขนาดของหอมหัวใหญ่	จำนวนใบ
ขนาดเล็ก	5.875 a
ขนาดใหญ่	17.250 b

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P>0.05$) โดยวิธี Least Significant Difference

3.3 ผลจากส่วนของหอมหัวใหญ่

ส่วนของหอมหัวใหญ่ที่ต่างกัน(ส่วนตันและส่วนหัว) เมื่อได้รับการซักน้ำ ให้ออกรดด้วยอุณหภูมิต่ำแล้ว จะมีความสามารถในการออกรดออกได้ต่างกัน พบว่าได้รับอุณหภูมิต่ำในส่วนที่เป็นหัวที่ยังไม่งอก จะมีจำนวนในมากกว่าการที่หั้งตันของหอมหัวใหญ่ได้รับอุณหภูมิต่ำ อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง(ตารางภาคผนวกที่ 3) คือ 15.750 และ 7.375 ใน(ค่าเฉลี่ย) ตามลำดับ (ตารางที่ 9)

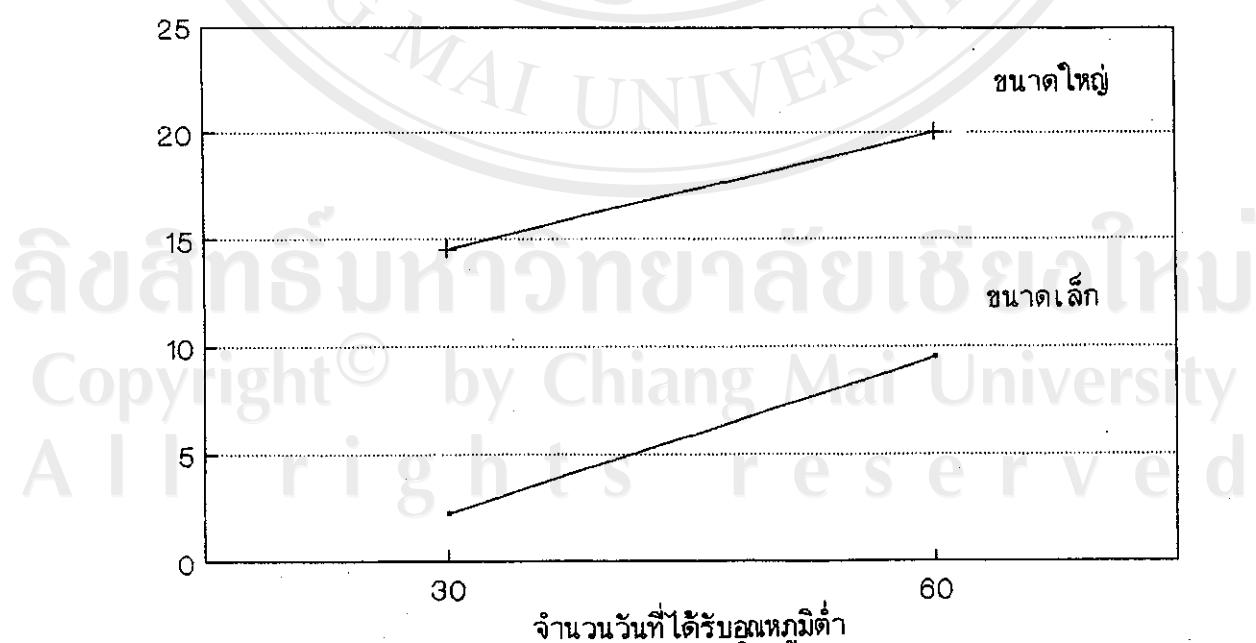
ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยจำนวนในของหอมหัวใหญ่เมื่อออกรดออกซ์แทร็กที่เป็นผลจาก การที่ส่วนของหอมหัวใหญ่(ส่วนตันและส่วนหัว) ได้รับการซักน้ำให้ออกรดด้วยอุณหภูมิต่ำ

ส่วนของหอมหัวใหญ่	จำนวนวันที่ออกรดออกซ์แทร็ก
ส่วนตัน	7.375 a
ส่วนหัว	15.750 b

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P>0.05$) โดยวิธี Least Significant Difference

3.4 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดของห้อมหัวใหญ่และจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่ำห้อมหัวใหญ่ที่มีขนาดต่างกัน เมื่อได้รับอุณหภูมิต่ำเป็นเวลา 0-30 และ 60 วันตามลำดับ พบว่าจะสนองตอบต่อการซักน้ำให้ออกดออกด้วยอุณหภูมิต่ำได้เท่าๆ กัน การที่ไม่ได้รับอุณหภูมิต่ำจะทำให้ไม่สามารถดออกดได้ ไม่ว่าส่วนของห้อมหัวใหญ่จะมีขนาดใหญ่หรือเล็กก็ตาม การได้รับอุณหภูมิต่ำเป็นเวลา 30 วันจะนาน เนียงพอที่จะทำให้ห้อมหัวใหญ่ที่มีขนาดใหญ่มีจำนวนในไดมากกว่าห้อมหัวใหญ่ที่มีขนาดเล็กถึง 12.250 ในค่าเฉลี่ย การเพิ่มจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่ำเป็น 60 วันทำให้ส่วนของห้อมหัวใหญ่ที่มีขนาดใหญ่มีจำนวนในมากกว่าส่วนของห้อมหัวใหญ่ที่มีขนาดเล็กถึง 10.500 ใน (ค่าเฉลี่ย) (ภาพที่ 7) ซึ่งจะเห็นว่ามีค่าเท่าๆ กัน แสดงว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

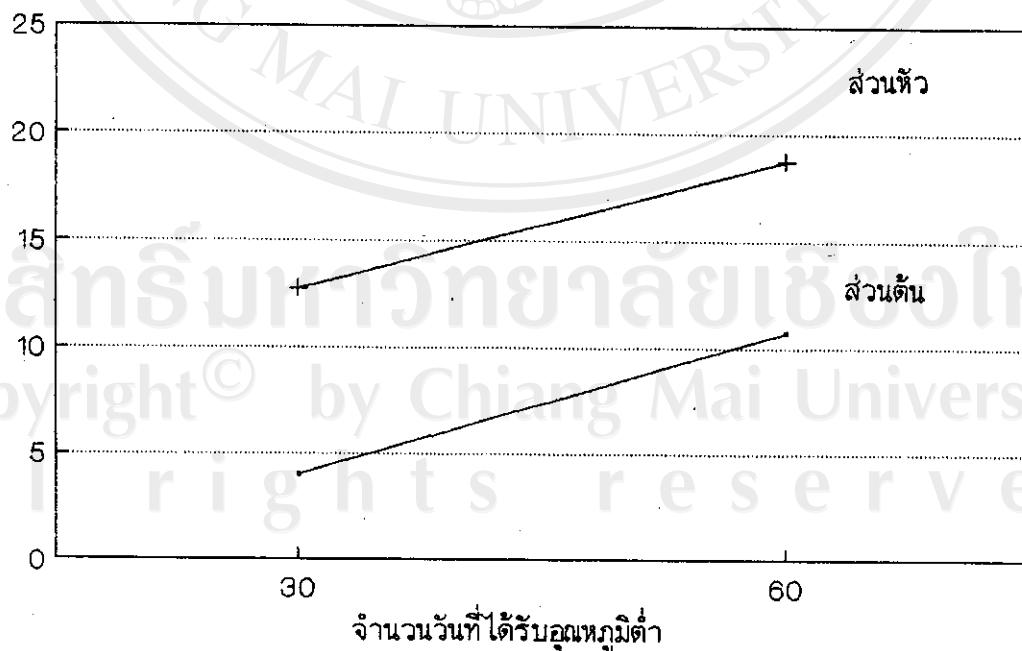
จำนวนใน

ภาพที่ 7 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดของห้อมหัวใหญ่กับจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่ำที่มีผลต่อจำนวนใน(ค่าเฉลี่ย) เมื่อออกดออกซ้อแรก

3.5 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างส่วนของห้อมหัวใหญ่และจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่อส่วนของห้อมหัวใหญ่ที่ต่างกัน คือส่วนหัวกับส่วนตัน เมื่อได้รับอุณหภูมิต่อเป็นเวลา 0 30 และ 60 วันตามลำดับ พบว่าจะสนองตอบต่อการซักนำไปออกตอกได้เท่าๆ กัน คือการที่ไม่ได้รับอุณหภูมิต่อจะไม่สามารถถอดออกได้ไม่ว่าส่วนของห้อมหัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่อจะเป็นล่วนหัวหรือส่วนตันก็ตาม การได้รับอุณหภูมิต่อนาน 30 วัน ทำให้หัวมีจำนวนในมากกว่าตันของห้อมหัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่อถึง 8.750 ในค่าเฉลี่ย การเพิ่มจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่อนานเป็น 60 วัน จะทำให้มีจำนวนในเพิ่มขึ้นทั้งที่เป็นตันและเป็นหัวและพบว่าที่เป็นหัวจะมีจำนวนในมากกว่าของตันถึง 8.000 ใน (ค่าเฉลี่ย) (ภาพที่ 8) ซึ่งจะเห็นว่าเป็นการเพิ่มที่มีค่าเท่าๆ กัน จึงไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อ กัน

จำนวนใน

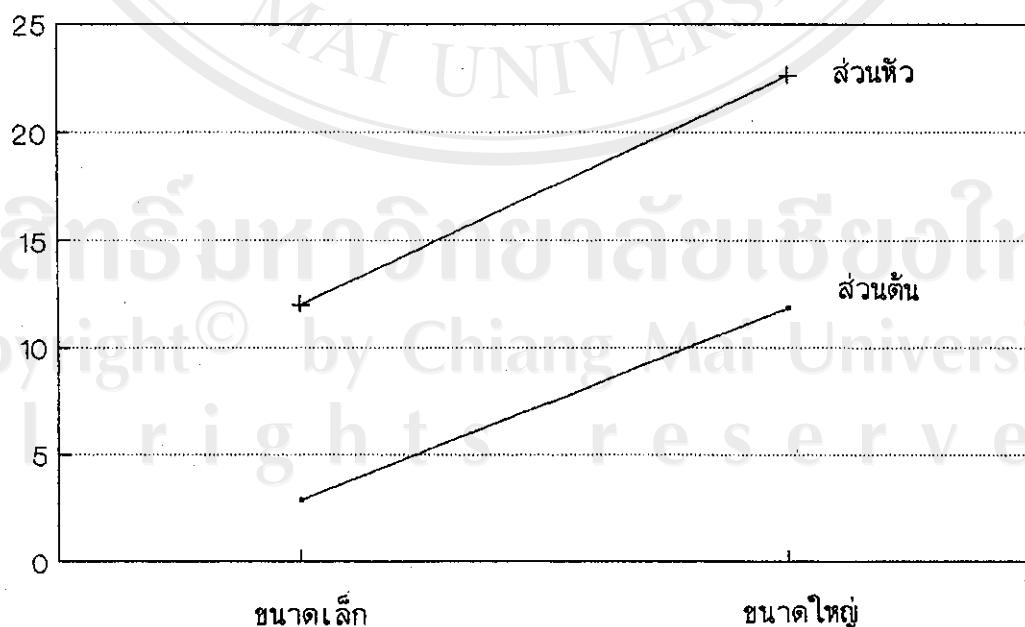

ภาพที่ 8 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่อ กับ ส่วนของห้อมหัวใหญ่ (ส่วนตันและส่วนหัว) ที่มีต่อจำนวนใน (ค่าเฉลี่ย) เมื่อถอดออกช้อแรก

3.6 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดและส่วนของห้อมทัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่อ

ส่วนของห้อมทัวใหญ่ (ส่วนต้นและส่วนหัว) ที่มีขนาดต่างกัน เมื่อได้รับอุณหภูมิต่อแล้วจะมีความสามารถในการตอบสนองต่ออุณหภูมิต่อได้เท่ากันในระหว่างกลุ่มของห้อมที่เป็นส่วนต้นนั้น เมื่อได้รับอุณหภูมิต่อแล้วพบว่าส่วนที่มีขนาดใหญ่ จะมีจำนวนในมากกว่าส่วนที่มีขนาดเล็ก คือมากกว่ากัน 9.000 ในค่าเฉลี่ย ในกลุ่มของห้อมที่เป็นส่วนหัวนั้นเมื่อได้รับอุณหภูมิต่อพบว่าหัวที่มีขนาดใหญ่จะให้จำนวนในมากกว่าหัวที่มีขนาดเล็ก คือมากกว่ากัน 13.750 ในค่าเฉลี่ย (ภาพที่ 9) ซึ่งค่าที่มากกว่ากันนี้จะเห็นว่าใกล้เคียงกัน จึงไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อ กัน

จำนวนใน

ภาพที่ 9 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดและส่วนของห้อมทัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่อที่มีต่อจำนวนใน(ค่าเฉลี่ย) เมื่อออกรดออกซ์ฟอร์ด

4. ความสูงของช่องคอ

4.1 ผลของจำนวนวันซึ่งได้รับอุณหภูมิต่อ

จากการให้หัวหอม และต้นหอมที่มีขนาดใหญ่และขนาดเล็กได้รับการชักนำให้ออกดอกด้วยอุณหภูมิต่อเป็นเวลา 0 - 30 และ 60 วันเมื่อนำไปปลูกในแปลงพบว่าพวงที่ได้รับอุณหภูมิต้านทานต่างกัน จะมีความสูงของช่องคอแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางภาคผนวกที่ 4) โดยพวงที่ได้รับอุณหภูมิต่อเป็นเวลาติดต่อกันนาน 60 วันจะมีความสูงของช่องคอมากกว่าพวงที่ได้รับอุณหภูมิต่อเป็นเวลา 30 วันสำหรับพวงที่ไม่ได้รับอุณหภูมิต่อจะไม่สามารถออกดอกได้ (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยความสูงของช่องคอของหอมหัวใหญ่ที่เป็นผลจากการที่ได้รับการชักนำให้ออกดอกด้วยอุณหภูมิต้านทานต่างกัน

จำนวนวันที่ชักนำให้ออกดอก	ความสูงของช่องคอ(เซนติเมตร)
0 วัน	-
30 วัน	26.630 a
60 วัน	52.510 b

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

(P>0.05) โดยวิธี Least Significant Difference

4.2 ผลจากขนาดของหอมหัวใหญ่ที่ต่างกัน

ขนาดของหอมหัวใหญ่ที่ต่างกัน เมื่อได้รับอุณหภูมิต่อแล้วจะจากจะมี

จำนวนไปและความสามารถในการออกดอกได้ต่างกันแล้วความสูงของช่องคอยังแตกต่างกันโดยหอมหัวใหญ่ที่มีขนาดใหญ่จะให้ความสูงของช่องคอมากกว่าพวงที่มีขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางภาคผนวกที่ 4) คือ 50.810 และ 28.330 เซนติเมตร (ค่าเฉลี่ย) ตามลำดับ (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยความสูงของชุดอุกหุมหอมหัวใหญ่ที่เป็นผลจากการที่ห้อมหัวใหญ่มีขนาดต่างกัน ออกดอกหลังจากที่ได้รับการซักน้ำให้ออกดอกด้วยอุณหภูมิต่ำ

ขนาดของหอมหัวใหญ่	ความสูงชุดอุกหุม(เซนติเมตร)
ขนาดเล็ก	28.330 a
ขนาดใหญ่	50.810 b

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P>0.05$) โดยวิธี Least Significant Difference

4.3 ผลจากส่วนของหอมหัวใหญ่

ส่วนของหอมหัวใหญ่ที่ต่างกัน(ส่วนต้นและส่วนหัว) เมื่อได้รับอุณหภูมิต่ำแล้ว จะมีความสามารถในการยึดชุดอุกหุมได้ต่างกัน พวกที่ได้รับอุณหภูมิต่ำในสภาพที่เป็นหัวที่ยังไม่งอก จะมีความสามารถในการยึดชุดอุกหุมได้สูงมากกว่าการที่หั้งต้นของหอมหัวใหญ่ได้รับอุณหภูมิต่ำอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางภาคผนวกที่ 4) คือ 57.270 และ 21.870 เซนติเมตร(ค่าเฉลี่ย) ตามลำดับ (ตารางที่ 12)

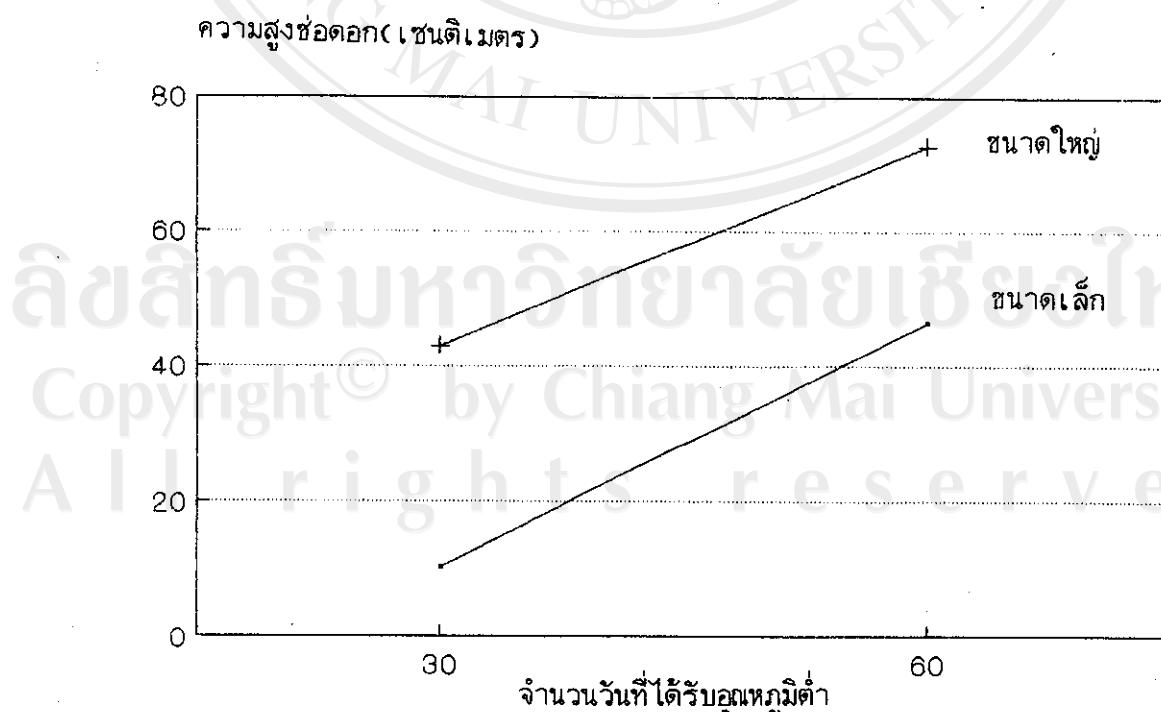
ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยความสูงของชุดอุกหุมหัวใหญ่ที่เป็นผลจากการที่ส่วน

ของหอมหัวใหญ่(ส่วนต้นและส่วนหัว) ได้รับการซักน้ำให้ออกดอกด้วยอุณหภูมิต่ำ

ส่วนของหอมหัวใหญ่	ความสูงของชุดอุกหุม(เซนติเมตร)
ส่วนต้น	21.870 a
ส่วนหัว	57.270 b

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P>0.05$) โดยวิธี Least Significant Difference

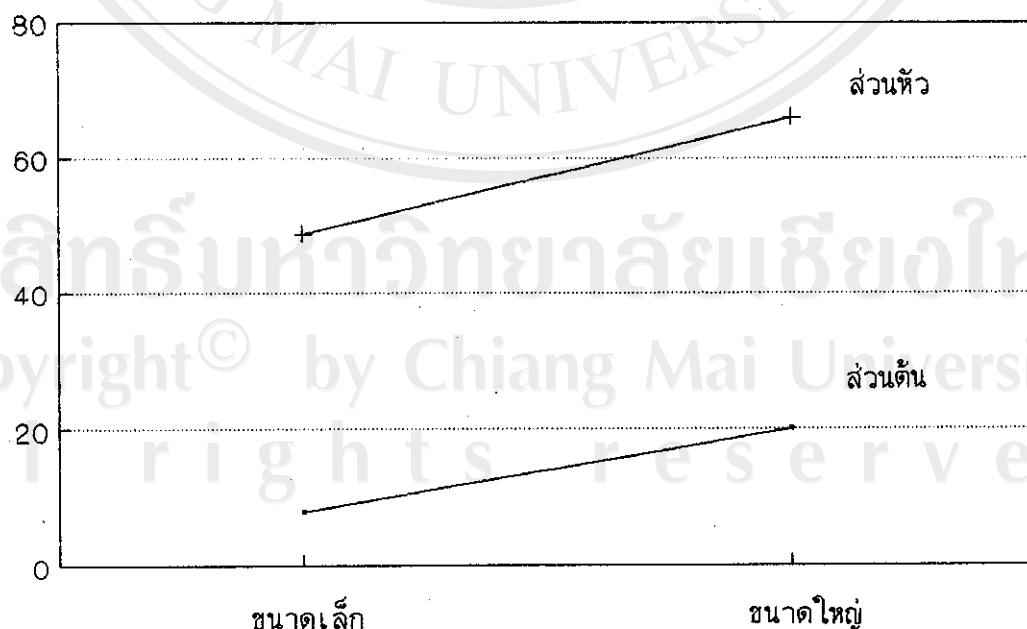
4.4 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดของหомหัวใหญ่และจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่ำหอมหัวใหญ่ที่มีขนาดต่างกัน เมื่อได้รับอุณหภูมิต่ำเป็นเวลา 0 30 และ 60 วันตามลำดับ พนวจจะสนองตอบต่อการซักก้นเท่ากันดือการที่ไม่ได้รับอุณหภูมิต่ำจะทำให้ไม่สามารถถอดออกได้เลยไม่ว่าหอมหัวใหญ่จะมีขนาดใหญ่หรือเล็ก การได้รับอุณหภูมิต่ำเป็นเวลา 30 วัน จะนานเพียงพอที่จะทำให้หอมหัวใหญ่ที่มีขนาดใหญ่มีความสูงของชุดดอกมากกว่าหอมหัวใหญ่ที่มีขนาดเล็กถึง 32.760 เซนติเมตร (ค่าเฉลี่ย) การเพิ่มจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่ำเป็น 60 วันทำให้หอมหัวใหญ่ที่มีขนาดเล็กเพิ่มความสูงของชุดดอกขึ้นมาเกือบทุกบัดความสูงของชุดดอกของหอมหัวที่มีขนาดใหญ่คือมีความสูงแตกต่างกันเพียง 12.210 เซนติเมตร(ค่าเฉลี่ย) ปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อ กันนี้มีความเชื่อมั่นเพียง 91.27% (ภาพที่ 10)

ภาพที่ 10 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดของหอมหัวใหญ่กับจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่ำที่มีผลต่อความสูงชุดดอก (ค่าเฉลี่ย)

4.6 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดและล่วงของห้อมทัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิตาม
ล่วงของห้อมทัวใหญ่ (ล่วงต้นและล่วงหัว) ที่มีขนาดต่างกันเมื่อซักนำไป
ให้ออกตอกด้วยอุณหภูมิตามแล้วจะมีความสามารถในการออกตอกได้ต่างกันในระหว่าง
กลุ่มของห้อมที่มีขนาดเล็ก เมื่อได้รับอุณหภูมิตามแล้วพบว่าล่วงของห้อมทัวใหญ่ ที่เป็น
หัวจะมีความสูงของช่องดอกมากกว่าพวงที่เป็นต้นคือมากกว่ากัน 40.660 เซนติเมตร
(ค่าเฉลี่ย) ในกลุ่มของห้อมที่มีขนาดใหญ่เมื่อได้รับอุณหภูมิตามพบว่าล่วงของห้อมทัวใหญ่
ที่เป็นหัวจะให้ความสูงของช่องดอกมากกว่าพวงที่เป็นต้น 30.150 เซนติเมตร(ค่าเฉลี่ย)
(ภาพที่ 12) ปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อ กันนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสูงช่องดอก (เซนติเมตร)

ภาพที่ 12 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดและล่วงของห้อมทัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิตามที่มีผลต่อ
ความสูงช่องดอก (ค่าเฉลี่ย)

5. จำนวนดอกย่อย

5.1 ผลของจำนวนวันชั่งได้รับอุณหภูมิต่ำ

จากการซักก้น้ำให้ทั่วทุก 30 และ 60 วันเมื่อน้ำไปบปสุกในแปลงพืชฯ พบว่า ดอกด้วยอุณหภูมิต่ำเป็นเวลา 0, 30 และ 60 วัน เมื่อน้ำไปบปสุกในแปลงพืชฯ ที่ได้รับอุณหภูมิต้านทานต่างกัน จะมีความสามารถในการสร้างดอกย่อยได้ในจำนวนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางภาคผนวกที่ 5) โดยพวงที่ได้รับอุณหภูมิต่ำเป็นเวลา 60 วันจะให้จำนวนดอกย่อยมากกว่าพวงที่ได้รับอุณหภูมิต่ำเป็นเวลา 30 วัน ส่วนพวงที่ไม่ได้รับอุณหภูมิต่ำจะไม่มีความสามารถในการสร้างดอกได้ (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยจำนวนดอกย่อยของห้อมหัวใหญ่ที่เป็นผลจากการที่ได้รับการซักก้น้ำให้ออกดอกด้วยอุณหภูมิต้านทานต่างกัน

จำนวนวันที่ซักก้น้ำให้ออกดอก	จำนวนดอกย่อย
0 วัน	-
30 วัน	75.620 a
60 วัน	201.600 b

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P > 0.05$) โดยวิธี Least Significant Difference

5.2 ผลจากขนาดของห้อมหัวใหญ่

ขนาดของห้อมหัวใหญ่ที่ต่างกัน เมื่อซักก้น้ำให้ออกดอกด้วยอุณหภูมิต่ำแล้ว จะมีความสามารถในการสร้างดอกย่อยได้เท่ากัน โดยทั้งพวงที่มีขนาดใหญ่และขนาดเล็กจะให้จำนวนดอกย่อยไม่แตกต่างกันทางสถิติ(ตารางภาคผนวกที่ 5) คือ 158.800

และ 118.400 ดอก (ค่าเฉลี่ย) ตามลำดับ (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยจำนวนเดอกย่อยของหอมหัวใหญ่ที่เป็นผลจากการที่หอมหัวใหญ่ที่มีขนาดต่างกัน ออกรดออกหลังจากที่ได้รับการซักนำให้ออกรดออกด้วยอุณหภูมิต่ำ

ขนาดของหอมหัวใหญ่	จำนวนเดอกย่อย
ขนาดเล็ก	118.400 a
ขนาดใหญ่	158.800 a

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

(P>0.05) โดยวิธี Least Significant Difference

5.3 ผลจากส่วนของหอมหัวใหญ่

ส่วนของหอมหัวใหญ่ที่ต่างกัน (ส่วนเตี้ยและส่วนหัว) เมื่อซักนำให้ออกรดออกด้วยอุณหภูมิต่ำแล้ว จะมีความสามารถในการออกรดออกได้ต่างกันมากกว่าเมื่อตันของหอมหัวใหญ่ได้รับอุณหภูมิต่ำอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางภาคผนวกที่ 5) คือ 244.200 และ 32.940

ดอก (ค่าเฉลี่ย) ตามลำดับ (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยจำนวนเดอกย่อยของหอมหัวใหญ่ที่เป็นผลจากการที่ส่วนของหอมหัวใหญ่(ส่วนเตี้ยและส่วนหัว) ได้รับการซักนำให้ออกรดออกด้วยอุณหภูมิต่ำ

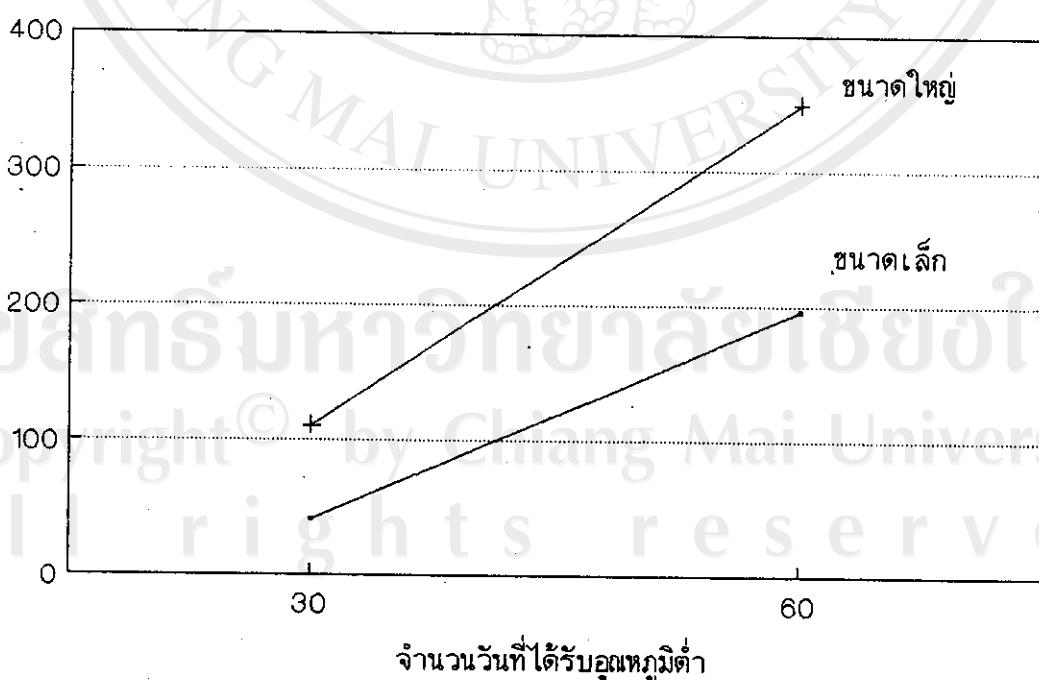
ส่วนของหอมหัวใหญ่	จำนวนเดอกย่อย
ส่วนเตี้ย	32.940 a
ส่วนหัว	244.200 b

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

(P>0.05) โดยวิธี Least Significant Difference

5.4 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดของหอมหัวใหญ่และจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่อหอมหัวใหญ่ที่มีขนาดต่างกัน เมื่อได้รับการซักนำให้ออกดอกด้วยอุณหภูมิต่อเป็นเวลา 0 30 และ 60 วันตามลำดับจะตอบสนองต่อการซักนำได้เหมือนกันคือพวกไม่ได้รับอุณหภูมิต่อจะไม่สามารถถอดอกได้ การได้รับอุณหภูมิต่อเป็นเวลา 30 วัน จะนานเพียงพอที่จะทำให้หอมหัวใหญ่ที่มีขนาดใหญ่มีจำนวนดอกย่อยมากกว่าหอมหัวใหญ่ที่มีขนาดเล็กถึง 69.530 ต่อค่าเฉลี่ยการเพิ่มจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่อเป็น 60 วัน ทำให้ส่วนของหอมหัวใหญ่ที่มีขนาดเล็กเพิ่มจำนวนดอกย่อยได้สูงเท่าๆ กับล้วนของหอมหัวใหญ่ที่มีขนาดใหญ่(ภาพที่ 13)ทำให้ไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อ กัน

จำนวนดอกย่อย

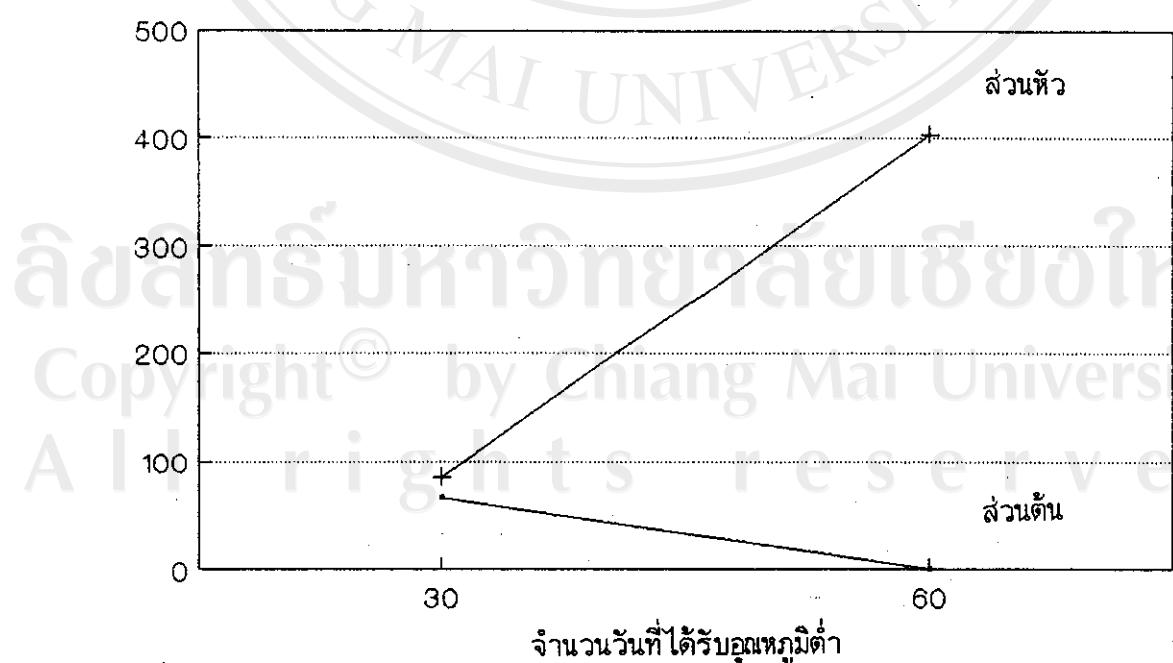

ภาพที่ 13 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดของหอมหัวใหญ่กับจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่อหอมหัวใหญ่ที่มีผลต่อจำนวนดอกย่อย (ค่าเฉลี่ย)

**5.5 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างส่วนของห้อมทัวใหญ่และจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่ำ
(ส่วนตื้นและส่วนหัว)**

ส่วนของห้อมทัวใหญ่ที่ต่างกัน คือส่วนหัวห้อมกับล่วนตื้นห้อม เมื่อได้รับการซักนำให้ออกดอกด้วยอุณหภูมิต่ำเป็นเวลา 0 30 และ 60 วันตามลำดับจะสูงลงตอบต่อการซักนำได้ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ การที่ไม่ได้รับอุณหภูมิต่ำจะไม่สามารถดอกดอกได้ ไม่ว่าส่วนของห้อมทัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่ำจะเป็นหัวหรือตื้น ก็ตาม การได้รับอุณหภูมิต้านนาน 30 วัน ทำให้ส่วนหัวของห้อมทัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต้านนานกว่าส่วนตื้นของห้อมทัวใหญ่ถึง 19.500 ดอก(ค่าเฉลี่ย) การเพิ่มจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต้านนานเป็น 60 วัน จะทำให้ส่วนที่เป็นหัวให้จำนวนเดอกย่อยมากกว่าส่วนตื้นถึง 403.100 ดอก (ค่าเฉลี่ย) (ภาพที่ 14)

จำนวนเดอกย่อย

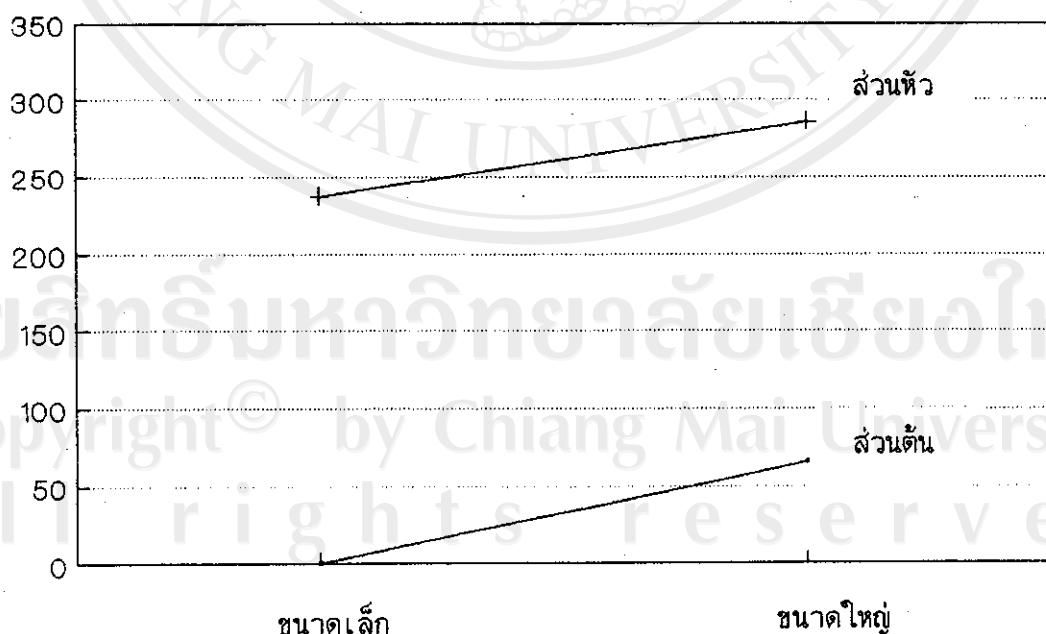

ภาพที่ 14 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างส่วนของห้อมทัวใหญ่(ส่วนตื้นและส่วนหัว)กับจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่ำที่มีผลต่อจำนวนเดอกย่อย(ค่าเฉลี่ย)

5.6 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดและส่วนของหอยทัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่ำ

ส่วนของหอยทัวใหญ่ (ส่วนต้นและส่วนหัว) ที่มีขนาดต่างกันเมื่อได้รับการซักก้นนำไปออกอดอกด้วยอุณหภูมิต่ำแล้ว แม้ว่าจะมีความสามารถในการออกอดอกได้ต่างกันการสนองตอบต่อการซักก้นมาก็เป็นไปในแนวเดียวกัน คือไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในระหว่างกลุ่มของหอยที่มีขนาดเล็ก เมื่อได้รับอุณหภูมิต่ำแล้วพบว่าหอยทัวใหญ่ที่เป็นหัว จะให้จำนวนดอกย่อยเป็น 236.700 ดอก(ค่าเฉลี่ย) ส่วนหัวที่เป็นต้นนั้นไม่ออกดอกซึ่งในกลุ่มของหอยที่มีขนาดใหญ่เมื่อได้รับอุณหภูมิต่ำพบว่า หอยทัวใหญ่ที่เป็นหัวจะให้จำนวนดอกย่อยมากกว่าพวงที่เป็นต้นคือมากกว่า 185.800 ดอก(ค่าเฉลี่ย)(ภาพที่ 15)

จำนวนดอกย่อย

ภาพที่ 15 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดและส่วนของหอยทัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่ำที่มีผลต่อจำนวนดอกย่อย (ค่าเฉลี่ย)

6. จำนวนผล

6.1 ผลของจำนวนวันซึ่งได้รับอุณหภูมิต่ำ

จากการให้หัวหอม และต้นหอมที่มีขนาดใหญ่และขนาดเล็กได้รับอุณหภูมิต่ำเพื่อชักนำให้ออกดอกเป็นเวลา 0 30 และ 60 วันเมื่อนำไปปลูกในแปลงพบว่า พวงกุ่มที่ได้รับอุณหภูมิต่ำนานต่างกันจะมีจำนวนผลเท่าๆ กัน คือไม่แตกต่างกันทางสถิติ (ตารางภาคผนวกที่ 6) แม้ว่าพวงกุ่มที่ได้รับอุณหภูมิต่ำเป็นเวลาระยะต่อ กันนาน 60 วันจะมีจำนวนผลมากกว่าพวงกุ่มที่ได้รับอุณหภูมิต่ำเป็นเวลา 30 วันสำหรับพวงกุ่มที่ไม่ได้รับอุณหภูมิต่ำนั้นจะไม่สามารถออกดอกได้ (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยจำนวนผล(capsule)ของหอมหัวใหญ่ที่เป็นผลจากการที่ได้รับการชักนำให้ออกดอกด้วยอุณหภูมิต่ำนานต่างกัน

จำนวนวันที่ชักนำให้ออกดอก	จำนวนผล
0 วัน	-
30 วัน	25.190 a
60 วัน	38.870 a

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P>0.05$) โดยวิธี Least Significant Difference

6.2 ผลจากขนาดของหอมหัวใหญ่

ขนาดของหอมหัวใหญ่ที่ต่างกัน เมื่อชักนำให้ออกดอกด้วยอุณหภูมิต่ำแล้ว แม้ว่าจะมีจำนวนไปและความสามารถในการออกดอกได้ต่างกันก็ตาม จำนวนผลที่ติดจะมีเท่าๆ กันคือหอมหัวใหญ่ที่มีขนาดใหญ่และขนาดเล็กจะให้จำนวนผลไม่แตกต่างกันทางสถิติ (ตารางภาคผนวกที่ 6) คือ 37.060 และ 27.000 ผล (ค่าเฉลี่ย) ตามลำดับ (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยจำนวนผลของหอมหัวใหญ่ที่เป็นผลจากการที่หอมหัวใหญ่มีขนาดต่างกัน ออกด้วยหลังจากที่ได้รับการซักนำให้ออกด้วยอุณหภูมิต่ำ

ขนาดของหอมหัวใหญ่	จำนวนผล
ขนาดเล็ก	27.000 a
ขนาดใหญ่	37.060 a

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P > 0.05$) โดยวิธี Least Significant Difference

6.3 ผลจากส่วนของหอมหัวใหญ่

ส่วนของหอมหัวใหญ่ที่ต่างกัน (ส่วนดินและส่วนหัว) เมื่อซักนำให้ออกด้วยอุณหภูมิต่ำแล้ว จะมีความสามารถในการออกฤทธิ์ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ พบที่ได้รับอุณหภูมิต่ำในสภาพที่เป็นหัวที่ยังไม่งอก จะมีจำนวนผลมากกว่าเมื่อต้นของหอมหัวใหญ่ได้รับอุณหภูมิต่ำอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางภาคผนวกที่ 6) คือ 52.810 และ 11.250 ผล(ค่าเฉลี่ย) ตามลำดับ (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยจำนวนผลของหอมหัวใหญ่ที่เป็นผลจากการที่ส่วนของหอมหัวใหญ่(ส่วนดินและส่วนหัว) ได้รับการซักนำให้ออกด้วยอุณหภูมิต่ำ

ส่วนของหอมหัวใหญ่	จำนวนผล
ส่วนดิน	11.250 a
ส่วนหัว	52.810 b

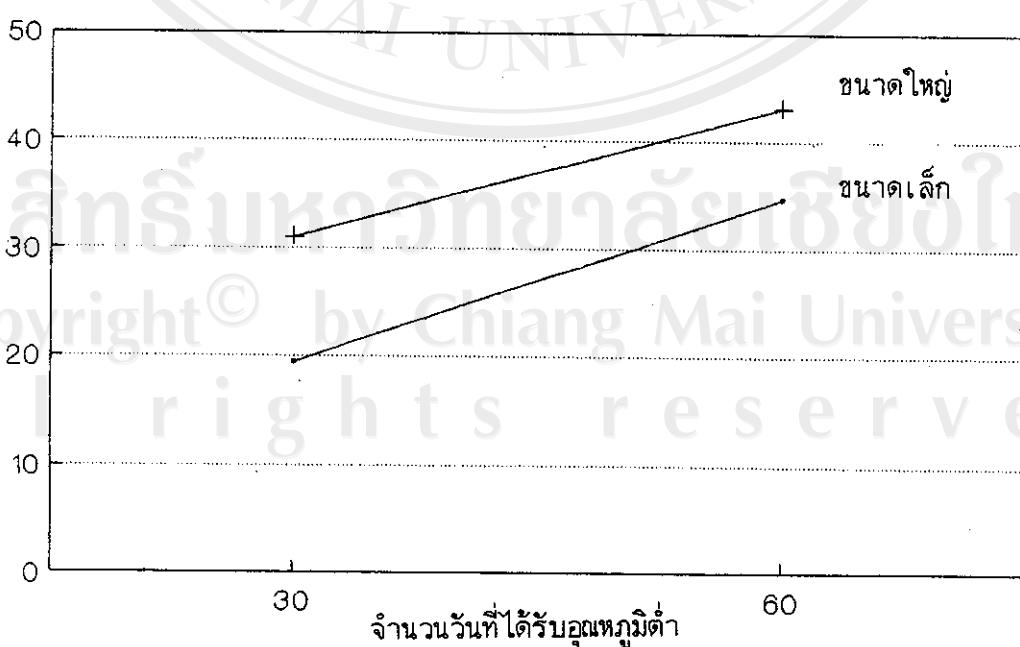
หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P > 0.05$) โดยวิธี Least Significant Difference

6.4 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดของหомหัวใหญ่และจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่อ

หอมหัวใหญ่ที่มีขนาดต่างกันเมื่อได้รับการซักน้ำให้ออกดออกด้วยอุณหภูมิ

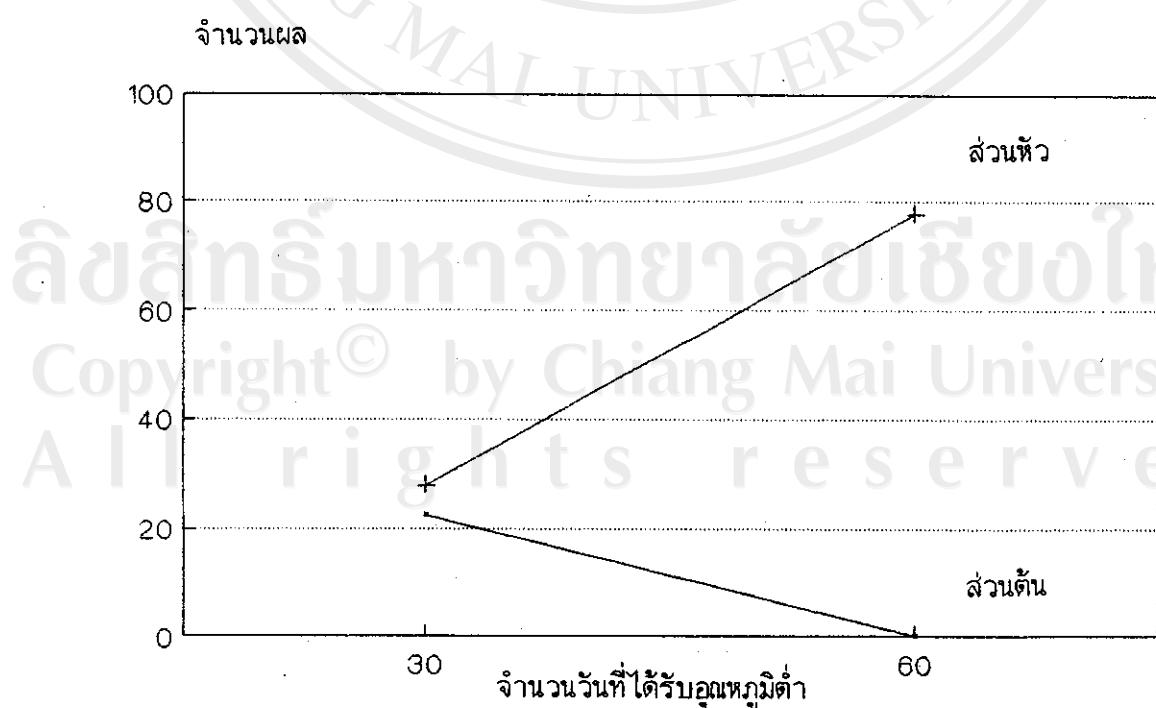
ต่อเป็นเวลา 0, 30 และ 60 วันตามลำดับ พบว่าจะสนองตอบต่อการซักน้ำได้
เท่าๆ กัน คือการที่ไม่ได้รับอุณหภูมิต่อจะทำให้ไม่สามารถถอดออกได้ ไม่ว่าส่วนของ
หอมหัวใหญ่จะมีขนาดใหญ่หรือเล็กก็ตาม การได้รับอุณหภูมิต่อเป็นเวลา 30 วัน แม้
ว่าจะนานเพียงพอที่จะทำให้หอมหัวใหญ่ที่มีขนาดใหญ่มีจำนวนผลมากกว่าหอมหัวใหญ่ที่
มีขนาดเล็กก็ตาม แต่ก็ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ การเพิ่มจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิ
ต่อเป็น 60 วันทำให้เพิ่มการติดผล ส่วนของหอมหัวใหญ่ที่มีขนาดใหญ่มีจำนวนผลมาก
กว่าขนาดเล็กและไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ(ภาพที่ 16)แสดงว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์
ต่อกัน

จำนวนผล

ภาพที่ 16 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดของหอมหัวใหญ่กับจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่อที่มีผลต่อจำนวนผล(ค่าเฉลี่ย)

6.5 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างส่วนของห้อมทัวใหญ่และจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่ำ ส่วนของห้อมทัวใหญ่ที่ต่างกัน คือส่วนหัวกับส่วนต้น เมื่อได้รับการซักนำให้ออกตอกด้วยอุณหภูมิต่ำเป็นเวลา 0, 30 และ 60 วันตามลำดับ พบว่าจะตอบสนองต่อการซักนำได้ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ การที่ไม่ได้รับอุณหภูมิต่ำจะไม่สามารถออกตอกได้ไม่ว่าส่วนหัวของห้อมทัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่ำจะเป็นหัวหรือต้น การได้รับอุณหภูมิต้านทาน 30 วันทำให้ส่วนหัวของห้อมทัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่ำมีจำนวนผล (ค่าเฉลี่ย) 27.870 ผล หากกว่าส่วนต้นซึ่งมีจำนวนผล 22.500 ผล (ค่าเฉลี่ย) ซึ่งไม่แตกต่างกันทางสถิติ การเพิ่มจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต้านทานเป็น 60 วัน จะทำให้ส่วนหัวมีจำนวนผล (ค่าเฉลี่ย) 77.750 ผลมากกว่าส่วนต้น (ซึ่งไม่ติดผล) อย่างมีนัยสำคัญ (ภาพที่ 17) แสดงให้เห็นว่ามีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

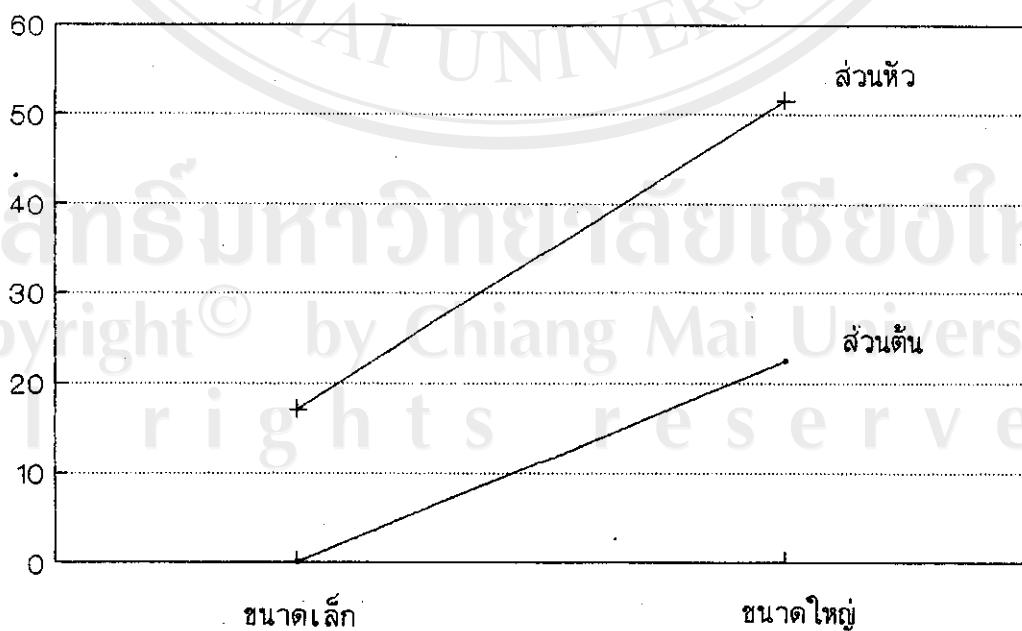

ภาพที่ 17 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างส่วนของห้อมทัวใหญ่(ส่วนต้นและส่วนหัว)กับจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่ำที่มีผลต่อจำนวนผล(ค่าเฉลี่ย)

6.6 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดและส่วนของห้อมหัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่ำ

ส่วนของห้อมหัวใหญ่(ส่วนต้นและส่วนหัว)ที่มีขนาดต่างกันเมื่อได้รับการซักน้ำให้ออกตอกรด้วยอุณหภูมิต่ำแล้ว จะมีความสามารถในการติดผลได้ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ในระหว่างกลุ่มของห้อมหัวที่มีขนาดเล็ก เมื่อได้รับอุณหภูมิต่ำแล้วพบว่าส่วนที่เป็นจะให้จำนวนผลเป็น 54.000 ผล(ค่าเฉลี่ย) ในขณะที่ส่วนที่เป็นตันไม่มีการติดผล ในกลุ่มของห้อมหัวที่มีขนาดใหญ่เมื่อได้รับอุณหภูมิต่ำพบว่าส่วนของห้อมหัวใหญ่จะให้จำนวนผลเท่าๆ กับส่วนหัวของห้อมหัวใหญ่ที่มีขนาดเล็ก และมากกว่าพวงที่เป็นส่วนตันซึ่งมีจำนวนผลเท่ากับ 22.500 ผล(ค่าเฉลี่ย) (ภาพที่ 18)

จำนวนผล

ภาพที่ 18 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดและส่วนของห้อมหัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่ำที่มีผลต่อจำนวนผล(ค่าเฉลี่ย)

7. เปอร์เซนต์การติดผล

7.1 ผลของจำนวนวันชีง ได้รับอุณหภูมิต่ำ

จากการให้หัวหอม และต้นหอมที่มีขนาดใหญ่ และขนาดเล็กได้รับการซักนำไปออกต่อตัวอย่างอุณหภูมิต่ำเป็นเวลา 0 30 และ 60 วันเมื่อนำไปปลูกในแปลง พบว่าพวงกุ่มที่ได้รับอุณหภูมิต้านทานต่างกันจะมีเปอร์เซนต์การติดผลโดยคิดจากจำนวนดอกย่อยที่มี) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ(ตารางภาคผนวกที่ 7) โดยพวงกุ่มที่ได้รับอุณหภูมิต่ำเป็นเวลาก็ต่อ กันนาน 60 วันจะมีเปอร์เซนต์การติดผลเท่าๆ กัน พวงกุ่มที่ได้รับอุณหภูมิต่ำเป็นเวลา 30 วัน ส่วนพวงกุ่มที่ไม่ได้รับอุณหภูมิต่ำจะไม่มีการติดผล (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยเปอร์เซนต์การติดผลของหอมหัวใหญ่ที่เป็นผลจากการที่ได้รับการซักนำไปออกต่อตัวอย่างอุณหภูมิต้านทานต่างกัน

จำนวนวันที่ซักนำไปออกต่อ

เปอร์เซนต์การติดผล

0 วัน

30 วัน

8.370 a

60 วัน

16.290 a

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

($P>0.05$) โดยวิธี Least Significant Difference

7.2 ผลจากขนาดของหอมหัวใหญ่

ขนาดของหอมหัวใหญ่ที่ต่างกัน เมื่อได้รับการซักนำไปออกต่อตัวอย่างอุณหภูมิต่ำแล้วจะมีเปอร์เซนต์การติดผลเท่าๆ กันគือหัวพวงกุ่มที่มีขนาดใหญ่และขนาดเล็กจะมีเปอร์เซนต์การติดผลไม่แตกต่างกันทางสถิติ(ตารางภาคผนวกที่ 7) คือมีเปอร์เซนต์

การติดผลเป็น 13.460 และ 11.200 เปอร์เซนต์(ค่าเฉลี่ย)ตามลำดับ
(ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยเบอร์เชนต์การติดผลของห้อมหัวใหญ่ที่เป็นผลจากการที่ห้อมหัวใหญ่มีขนาดต่างกัน ออกรดออกหลังจากที่ได้รับการซักนำให้ออกรดออกด้วยอุณหภูมิต่ำ

ขนาดของห้อมหัวใหญ่	เบอร์เชนต์การติดผล
ขนาดเล็ก	11.200 a
ขนาดใหญ่	13.460 a

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

(P>0.05) โดยวิธี Least Significant Difference

7.3 ผลจากส่วนของห้อมหัวใหญ่

ส่วนของห้อมหัวใหญ่ที่ต่างกัน(ส่วนต้นและส่วนหัว) เมื่อได้รับการซักนำไปใช้ออกรดออกด้วยอุณหภูมิต่ำแล้ว จะมีความสามารถในการออกรดออกได้ต่างกัน พบว่าได้รับอุณหภูมิต่ำในสภาพที่เป็นหัวที่ยังไม่งอก จะมีเบอร์เชนต์การติดผลมากกว่าการที่หั้งต้นของห้อมหัวใหญ่ได้รับอุณหภูมิต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ(ตารางภาคผนวกที่ 7) คือ 20.450 และ 4.219 เปอร์เซนต์(ค่าเฉลี่ย) ตามลำดับ (ตารางที่ 21)

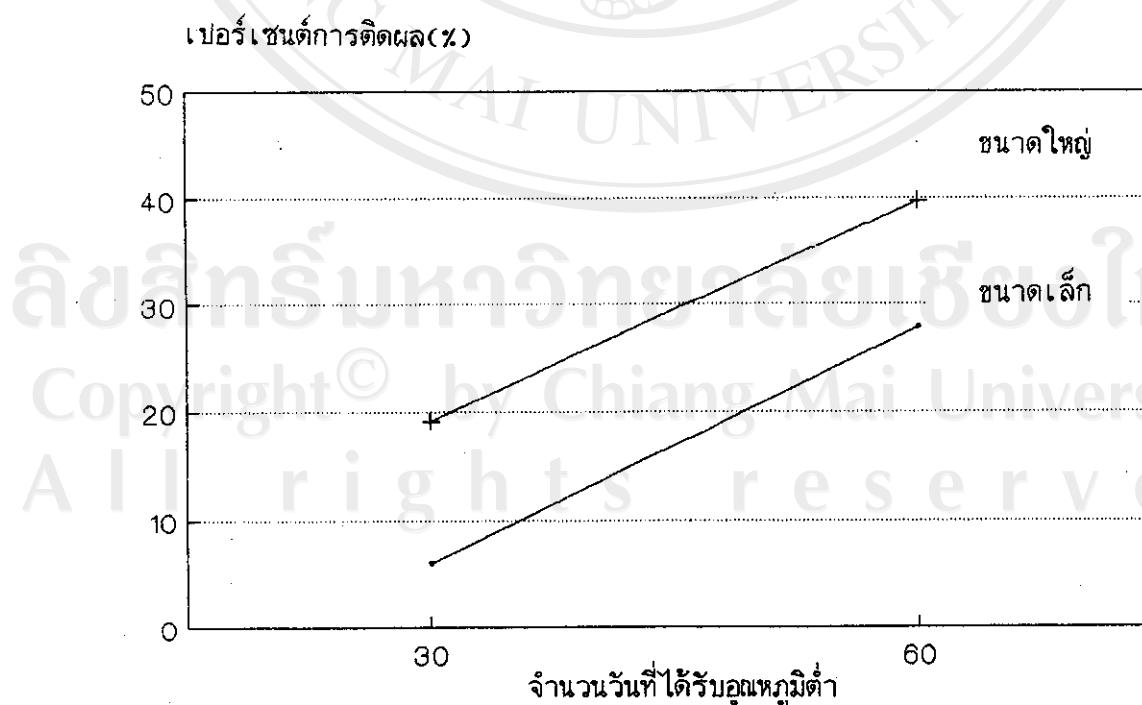
ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยเบอร์เชนต์การติดผลของห้อมหัวใหญ่ที่เป็นผลจากการที่ส่วนของห้อมหัวใหญ่(ส่วนต้นและส่วนหัว)ได้รับการซักนำไปใช้ออกรดออกด้วยอุณหภูมิต่ำ

ส่วนของห้อมหัวใหญ่	เบอร์เชนต์การติดผล
ส่วนต้น	4.219 a
ส่วนหัว	20.450 b

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

(P>0.05) โดยวิธี Least Significant Difference

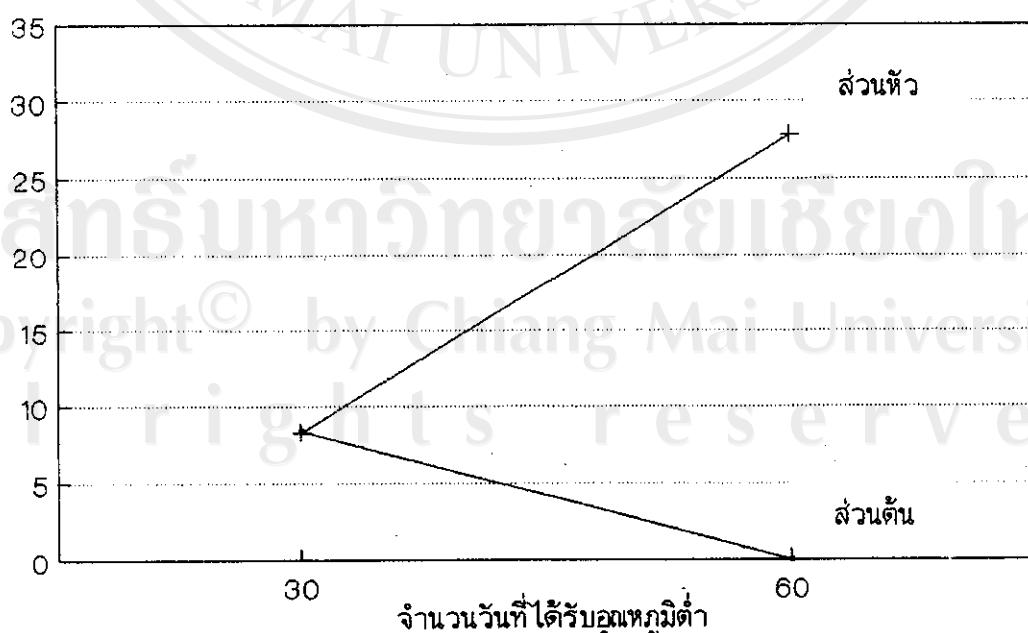
7.4 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดของหомหัวใหญ่และจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่อหอมหัวใหญ่ที่มีขนาดต่างกัน เมื่อได้รับการซักนำให้ออกดอกด้วยอุณหภูมิต่อหัวเป็นเวลา 0 30 และ 60 วันตามลำดับ พบว่าหอมหัวที่มีขนาดต่างกันจะตอบสนองต่อจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่อหัวที่มีขนาดต่างกันคือการที่ไม่ได้รับอุณหภูมิต่อหัวจะทำให้ไม่สามารถออกดอกได้ ไม่ว่าส่วนของหอมหัวใหญ่จะมีขนาดใหญ่หรือเล็กก็ตาม การได้รับอุณหภูมิต่อหัวเป็นเวลา 30 วัน จะนานกว่าเพียงพอที่จะทำให้หอมหัวใหญ่ที่มีขนาดใหญ่มีเบอร์เชนต์การติดผล 10.830 (ค่าเฉลี่ย) ส่วนหอมหัวใหญ่ที่มีขนาดเล็กจะมีการติดผล 5.920 (ค่าเฉลี่ย) การเพิ่มจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่อหัว เป็น 60 วันจะทำให้ทั้งส่วนหัวและส่วนต้นเพิ่มเบอร์เชนต์การออกดอกได้สูงขึ้นเพียงแต่ส่วนของหอมหัวใหญ่ ที่มีขนาดเล็กจะเพิ่มเบอร์เชนต์การติดผลได้สูงพอๆ กับส่วนของหอมหัวใหญ่ที่มีขนาดใหญ่(ภาพที่ 19)

ภาพที่ 19 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดของหอมหัวใหญ่กับจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่อหัวที่มีผลต่อเบอร์เชนต์การติดผล(ค่าเฉลี่ย)

7.5 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างส่วนของห้อมทัวใหญ่และจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่อส่วนของห้อมทัวใหญ่ที่ต่างกันคือส่วนหัวกับส่วนต้น เมื่อได้รับการซักน้ำให้ออกดออกด้วยอุณหภูมิต่อเป็นเวลา 0 30 และ 60 วันตามลำดับพบว่าจะตอบสนองต่อการซักน้ำได้ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือการที่ได้รับรับอุณหภูมิต่อจะไม่สามารถออกดอกได้ไม่ว่าส่วนของห้อมทัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่อจะเป็นหัวหรือต้น การได้รับอุณหภูมิต่อนาน 30 วันทำให้ส่วนหัวของห้อมทัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่อมีเบอร์เชนต์การติดผลเท่าๆ กับส่วนต้นของห้อมทัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่อการเพิ่มจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่อนานเป็น 60 วันจะทำให้เบอร์เชนต์การติดผลของพวงก์ที่เป็นหัวเท่ากับ 32.590 (ค่าเฉลี่ย) (ภาพที่ 20) ส่วนพวงก์ที่เป็นส่วนต้นนั้นไม่มีการติดผล เพราะไม่มีการสร้างดอกย่อย

เบอร์เชนต์การติดผล(%)

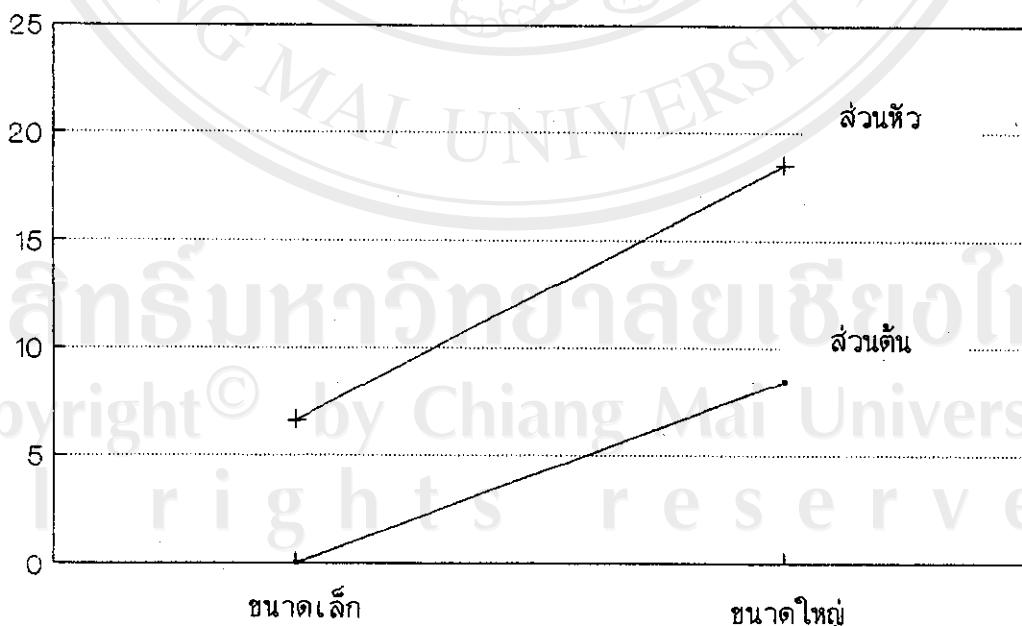

ภาพที่ 20 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างส่วนของห้อมทัวใหญ่(ส่วนต้นและส่วนหัว)กับจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่อที่มีต่อเบอร์เชนต์การติดผล(ค่าเฉลี่ย)

7.6 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดและส่วนของหอยทัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่อ

ส่วนของหอยทัวใหญ่(ส่วนด้านและส่วนหัว)ที่มีขนาดต่างกันเมื่อได้รับการซักนำให้ออกดอกด้วยอุณหภูมิต่อแล้ว จะมีความสามารถในการออกดอกได้ต่างกันในระหว่างกลุ่มของหอยที่มีขนาดเล็ก เมื่อได้รับอุณหภูมิต่อแล้วพบว่าส่วนของหอยทัวใหญ่ที่เป็นหัวจะมีเบอร์เชนต์การติดผลเป็น 22.410 (ค่าเฉลี่ย) ในขณะที่ส่วนที่เป็นด้านนั้นไม่มีการติดผล เพราะไม่มีการสร้างดอกย่อย ในกลุ่มของหอยที่มีขนาดใหญ่เมื่อได้รับอุณหภูมิต่อพบว่าส่วนหัวของหอยทัวใหญ่จะมีเบอร์เชนต์การติดผล 18.490(ค่าเฉลี่ย) พวกที่เป็นล่วนด้านจะมีเบอร์เชนต์การติดผล 5.430(ค่าเฉลี่ย) ซึ่งไม่ปฏิสัมพันธ์ต่อกัน (ภาพที่ 21)

เบอร์เชนต์การติดผล(%)

ภาพที่ 21 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดและส่วนของหอยทัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่อที่มีผลต่อเบอร์เชนต์การติดผล(ค่าเฉลี่ย)

8. จำนวนเมล็ด

8.1 ผลของจำนวนวันซึ่งได้รับอุณหภูมิต่างๆ

จากการให้หัวหอม และต้นหอมที่มีขนาดใหญ่และขนาดเล็กได้รับการซักนำให้ออกตอกด้วยอุณหภูมิต่างๆเป็นเวลา 0, 30 และ 60 วัน เมื่อนำไปปลูกในแปลงพบว่าแม้ว่าจะได้รับอุณหภูมิต่างๆนานต่างกัน จะมีจำนวนเมล็ดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (*ตารางภาคผนวกที่ 8*) พวกที่ได้รับอุณหภูมิต่างๆเป็นเวลาติดต่อกันนาน 60 วันจะมีจำนวนเมล็ดเท่าๆกับพวกที่ได้รับอุณหภูมิต่างๆเป็นเวลา 30 วันสำหรับพวกที่ไม่ได้รับอุณหภูมิต่างๆจะไม่มีการออกตอก ดังนี้นั่นจึงไม่มีการติดเมล็ด (*ตารางที่ 22*)

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ยจำนวนเมล็ดของหอมหัวใหญ่ที่เป็นผลจากการที่ได้รับการซักนำให้ออกตอกด้วยอุณหภูมิต่างๆนานต่างกัน

จำนวนวันที่ซักนำให้ออกตอก	จำนวนเมล็ด
0 วัน	-
30 วัน	81.250 a
60 วัน	89.500 a

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

($P>0.05$) โดยวิธี Least Significant Difference

8.2 ผลจากขนาดของหอมหัวใหญ่

ขนาดของหอมหัวใหญ่ที่ต่างกัน เมื่อได้รับการซักนำไปให้ออกตอกด้วยอุณหภูมิต่างๆแล้วจะมีความสามารถในการติดเมล็ดไม่ต่างกันทางสถิติโดยพวกที่มีขนาดใหญ่จะมีจำนวนเมล็ดไม่แตกต่างจากพวกที่มีขนาดเล็ก (*ตารางภาคผนวกที่ 8*) คือ 97.250 และ 73.500 เมล็ด (ค่าเฉลี่ย) ตามลำดับ (*ตารางที่ 23*)

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ยจำนวนเม็ดของหอมหัวใหญ่ที่เป็นผลจากการที่หอมหัวใหญ่ที่มีขนาดต่างกัน ออกดอกหังจากที่ได้รับการซักนำให้ออกดอกด้วยอุณหภูมิต่าง

ขนาดของหอมหัวใหญ่	จำนวนเม็ด
ขนาดเล็ก	73.500 a
ขนาดใหญ่	97.250 a

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P>0.05$) โดยวิธี Least Significant Difference

8.3 ผลจากส่วนของหอมหัวใหญ่

ส่วนของหอมหัวใหญ่ที่ต่างกัน (ส่วนตันและส่วนหัว) เมื่อได้รับการซักนำไปให้ออกดอกด้วยอุณหภูมิต่างแล้ว จะมีความสามารถในการออกดอกได้ต่างกัน พบว่าที่ได้รับอุณหภูมิต่างในสภาพที่เป็นหัวที่ยังไม่แข็ง กจะมีจำนวนเม็ดมากกว่าการที่หัวตันของหอมหัวใหญ่ได้รับอุณหภูมิต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางภาคผนวกที่ 8) คือ

135.200 และ 35.560 เม็ด(ค่าเฉลี่ย) ตามลำดับ (ตารางที่ 24)

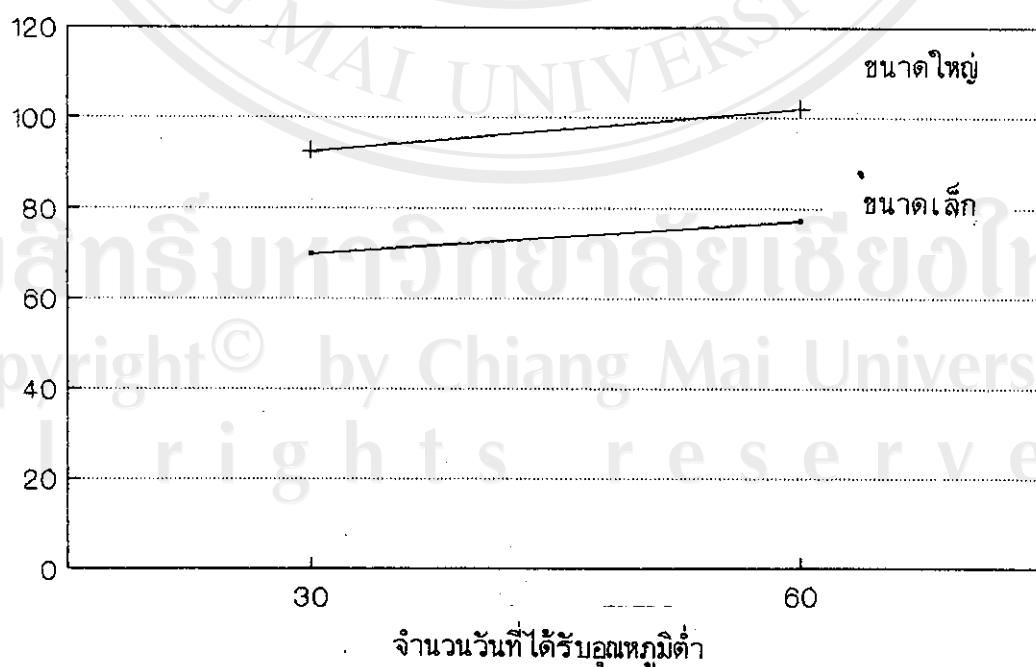
ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ยจำนวนเม็ดของหอมหัวใหญ่ที่เป็นผลจากการที่ส่วนของหอมหัวใหญ่(ส่วนตันและส่วนหัว) ได้รับการซักนำไปให้ออกดอกด้วยอุณหภูมิต่าง

ส่วนของหอมหัวใหญ่	จำนวนเม็ด
ส่วนตัน	35.560 a
ส่วนหัว	135.200 b

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P>0.05$) โดยวิธี Least Significant Difference

8.4 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดของหомหัวใหญ่และจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่อหอมหัวใหญ่เมื่อมีขนาดต่างกัน เมื่อได้รับอุณหภูมิต่อเป็นเวลา 0-30 และ 60 วันตามลำดับ พบว่าจะตอบสนองได้เท่ากันคือไม่แตกต่างกันทางสถิติกากรที่ไม่ได้รับอุณหภูมิต่อจะทำให้ไม่สามารถติดเมล็ดได้ไม่ว่าส่วนของหอมหัวใหญ่จะมีขนาดใหญ่หรือเล็ก การได้รับอุณหภูมิต่อเป็นเวลา 30 วัน จะนานเพียงพอที่จะทำให้หอมที่มีขนาดใหญ่มีจำนวนเมล็ดมากกว่าหอมที่มีขนาดเล็กถึง 1.32 เท่า การเพิ่มจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่อเป็น 60 วันทำให้ส่วนของหอมหัวใหญ่ที่มีขนาดใหญ่มีจำนวนเมล็ดมากกว่าหอมหัวใหญ่ที่มีขนาดเล็กถึง 1.32 เท่า (ภาพที่ 22) แสดงว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อ กัน

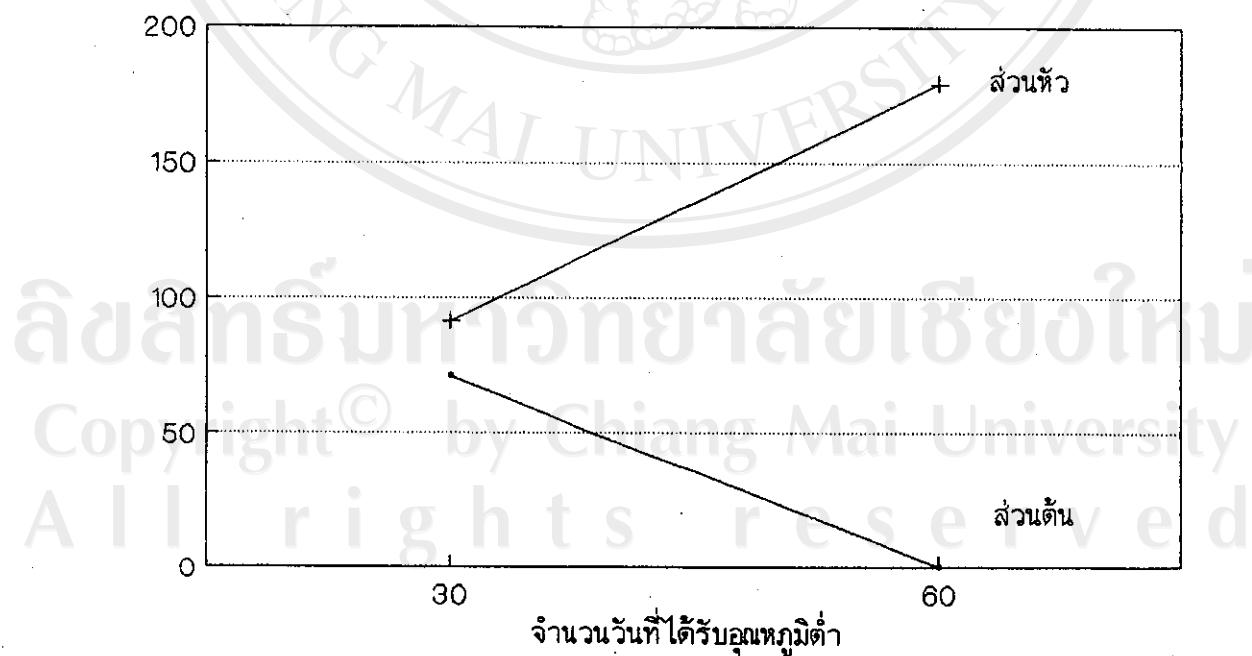
จำนวนเมล็ด

ภาพที่ 22 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดของหอมหัวใหญ่กับจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่อที่มีผลต่อจำนวนเมล็ด (ค่าเฉลี่ย)

8.5 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างส่วนของหอมหัวใหญ่และจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่ำ ส่วนของหอมหัวใหญ่ที่ต่างกันคือส่วนหัวกับส่วนด้าน เมื่อได้รับอุณหภูมิต่ำ เป็นเวลา 0 30 และ 60 วันตามลำดับ พบว่าจะตอบสนองได้ต่างกันคือ แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญ การที่ไม่ได้รับอุณหภูมิต่ำจะไม่สามารถติดเมล็ดได้ไม่ว่าส่วนของ หอมหัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่ำจะเป็นหัวหรือด้าน การได้รับอุณหภูมิต้านทาน 30 วัน ทำให้ส่วนหัวของหอมหัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่ำให้จำนวนเมล็ดมากกว่าส่วนด้านของหอมหัวใหญ่ 20.250 เมล็ด (ค่าเฉลี่ย) การเพิ่มจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต้านทานเป็น 60 วัน จะทำให้ผักที่เป็นหัวจะมีจำนวนเมล็ดมากกว่าผักที่เป็นด้าน 179.000 เมล็ด (ค่าเฉลี่ย) (ภาพที่ 23) แสดงว่ามีปฏิสัมพันธ์ต่อ กัน

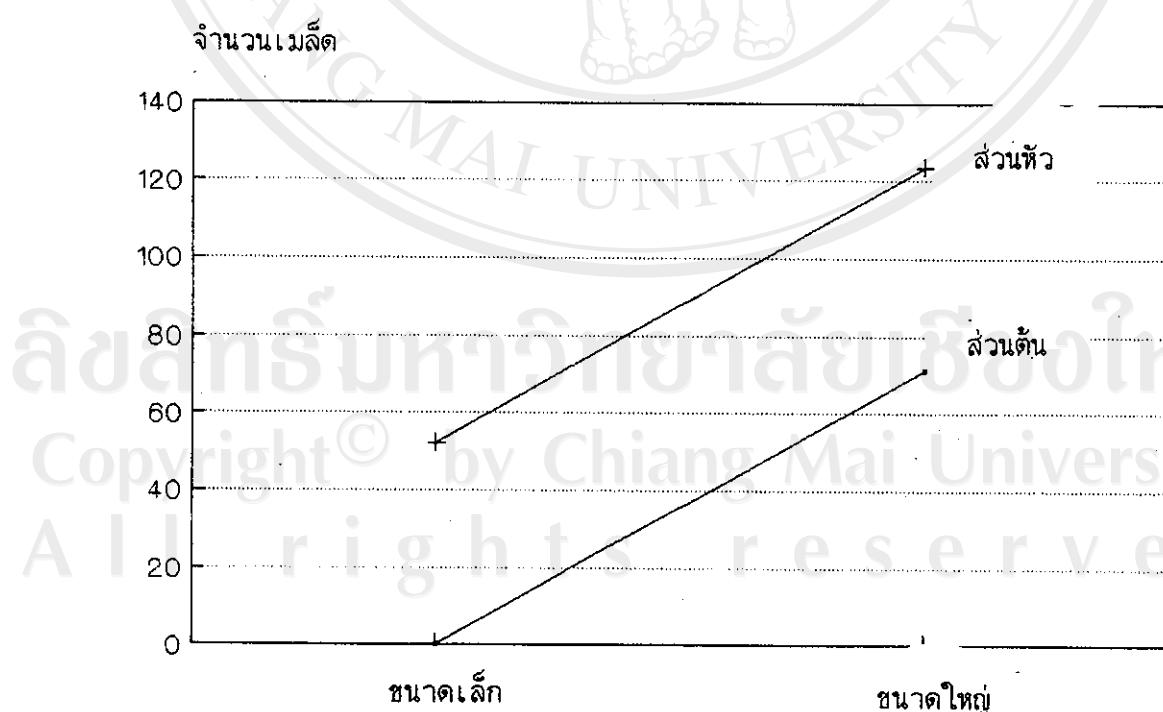
จำนวนเมล็ด

ภาพที่ 23 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างส่วนของหอมหัวใหญ่(ส่วนด้านและส่วนหัว) กับจำนวนวัน ที่ได้รับอุณหภูมิต่ำ ที่มีผลต่อจำนวนเมล็ด(ค่าเฉลี่ย)

8.6 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดและส่วนของหอยทัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่ำ

ส่วนของหอยทัวใหญ่(ส่วนตื้นและส่วนหัว)ที่มีขนาดต่างกันเมื่อได้รับการซักนำให้ออกตอกรด้วยอุณหภูมิต่ำแล้ว จะมีความสามารถในการติดเมล็ดได้เท่ากันในระหว่างกลุ่มของหอยที่มีขนาดเล็ก เมื่อได้รับอุณหภูมิต่ำแล้วพบว่าส่วนตื้นของหอยหัวใหญ่ไม่มีการติดเมล็ด ในขณะที่ส่วนหัวจะมีการติดเมล็ดเป็น 98.000 เมล็ด(ค่าเฉลี่ย) ในกลุ่มของหอยที่มีขนาดใหญ่เมื่อได้รับอุณหภูมิต่ำ พบว่าส่วนตื้นของหอยหัวใหญ่จะเพิ่มจากที่ไม่ติดเมล็ดเป็นติดเมล็ดมากขึ้น ในขณะที่พวงที่เป็นหัวจะมีการติดเมล็ดเหมือนเดิม การเพิ่มการติดเมล็ดของส่วนตื้นนี้ ยังไม่ทางสถิติเนื่องจากไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อ กัน (ภาพที่ 24)

ภาพที่ 24 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดและส่วนของหอยหัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่ำที่มีผลต่อจำนวนเมล็ด (ค่าเฉลี่ย)

9. ผลผลิตเมล็ด

9.1 ผลของจำนวนวันซึ่งได้รับอุณหภูมิต่างๆ

จากการให้หัวหอม และต้นหอมที่มีขนาดใหญ่และขนาดเล็กได้รับการชักนำให้ออกดอกด้วยอุณหภูมิต่างๆ เป็นเวลา 0, 30 และ 60 วัน เมื่อนำไปปลูกในแปลงพบว่าพวงที่ได้รับอุณหภูมิต่างๆ นานต่างกันจะมีผลผลิตเมล็ดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางภาคผนวกที่ 9) ส่วนพวงที่ไม่ได้รับอุณหภูมิต่างๆ จะไม่มีการติดเมล็ด (ตารางที่ 25)

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ยผลผลิตเมล็ดของห้อมหัวใหญ่ที่เป็นผลจากการที่ได้รับการชักนำให้ออกดอกด้วยอุณหภูมิต่างๆ นานต่างกัน

จำนวนวันที่ชักนำให้ออกดอก	ผลผลิตเมล็ด(มิลลิกรัม)
0 วัน	-
30 วัน	352.700 a
60 วัน	128.000 a

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P > 0.05$) โดยวิธี Least Significant Difference

9.2 ผลจากขนาดของห้อมหัวใหญ่

ขนาดของห้อมหัวใหญ่ที่ต่างกัน เมื่อได้รับการชักนำให้ออกดอกด้วยอุณหภูมิต่างๆ แล้วจะมีผลผลิตเมล็ดเท่าๆ กัน (ตารางภาคผนวกที่ 9) คือ 236.300 และ 244.400 มิลลิกรัม (ค่าเฉลี่ย) สำหรับพวงที่มีขนาดเล็กและใหญ่ตามลำดับ (ตารางที่ 26)

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ยผลผลิตเม็ดของหอยทัวใหญ่ที่เป็นผลจากการที่หอยหัวใหญ่ที่มีขนาดต่างกัน ออกรดออกหลังจากที่ได้รับการซักนำไปให้ออกต่อตัวโดยอุณหภูมิต่ำ

ขนาดของหอยหัวใหญ่	ผลผลิตเม็ด(มิลลิกรัม)
ขนาดเล็ก	236.300 a
ขนาดใหญ่	244.400 a

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P>0.05$) โดยวิธี Least Significant Difference

9.3 ผลจากส่วนของหอยหัวใหญ่

ส่วนของหอยหัวใหญ่ที่ต่างกัน(ส่วนตื้นและส่วนหัว) เมื่อได้รับการซักนำไปให้ออกต่อตัวโดยอุณหภูมิต่ำแล้ว จะมีความสามารถในการผลิตเม็ดได้น้ำหนักเท่าๆ กันคือไม่ต่างกันทางสถิติ (ตารางภาคผนวกที่ 9) คือ 145.100 และ 335.600 มิลลิกรัม(ค่าเฉลี่ย) สำหรับพวกที่เป็นส่วนตื้นและส่วนหัวตามลำดับ (ตารางที่ 27)

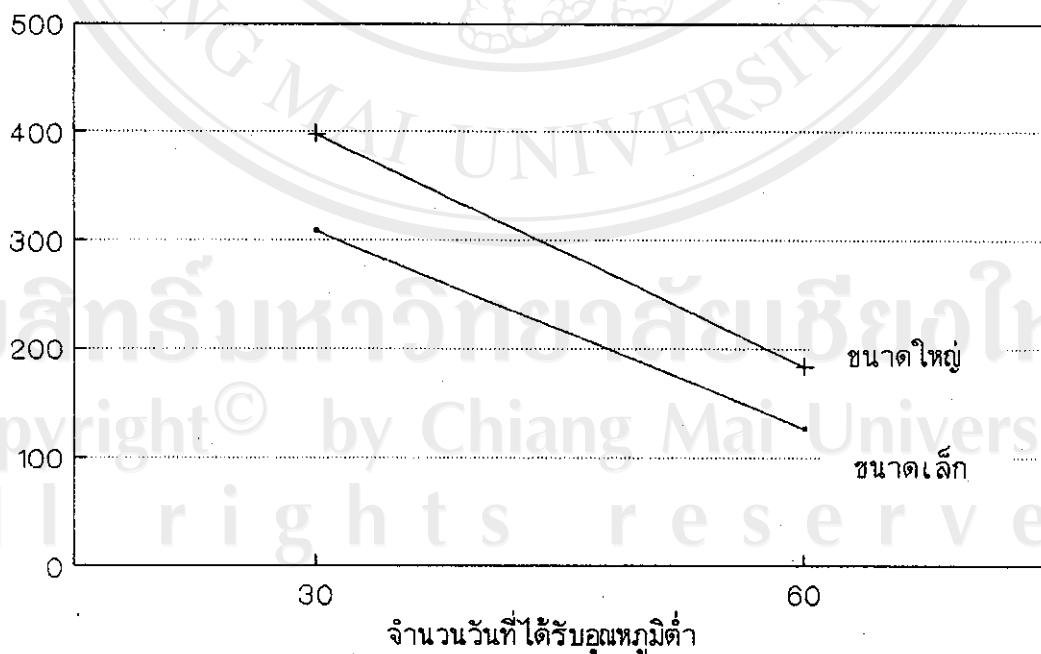
ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ยผลผลิตเม็ดของหอยหัวใหญ่ที่เป็นผลจากการที่ส่วนของหอยหัวใหญ่(ส่วนตื้นและส่วนหัว) ได้รับการซักนำไปให้ออกต่อตัวโดยอุณหภูมิต่ำ

ส่วนของหอยหัวใหญ่	ผลผลิตเม็ด(มิลลิกรัม)
ส่วนตื้น	145.100 a
ส่วนหัว	335.600 a

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยที่ตามหลังด้วยอักษรต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P>0.05$) โดยวิธี Least Significant Difference

9.4 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดของหอมหัวใหญ่และจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่ำหอมหัวใหญ่ที่มีขนาดต่างกันเมื่อได้รับการซักนำให้ออกดอกรดตัวอยุ่นหภูมิต่ำเป็นเวลา 0 30 และ 60 วันตามลำดับ พบว่าจะสูงลงตอบต่อการซักนำ เมื่อขนาดกันคือไม่ต่างกันทางสถิติ การที่ไม่ได้รับอุณหภูมิต่ำจะทำให้ต้นหอมหัวใหญ่ไม่สามารถให้ผลผลิตเมล็ดไม่ว่าส่วนของหอมหัวใหญ่จะมีขนาดใหญ่หรือเล็ก การได้รับอุณหภูมิต่ำเป็นเวลา 30 วัน แม้ว่าจะนานนี้เพียงพอที่จะทำให้หอมหัวใหญ่ที่มีขนาดใหญ่มีผลผลิตเมล็ดได้มากกว่าหอมหัวใหญ่ที่มีขนาดเล็กการเพิ่มจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่ำเป็น 60 วันแม้ว่าจะทำให้หอมหัวใหญ่ที่มีขนาดเล็กมีผลผลิตเมล็ดมากกว่าหอมหัวใหญ่แต่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ(ภาพที่ 25)

ผลผลิตเมล็ด(เมลลิกรัม)

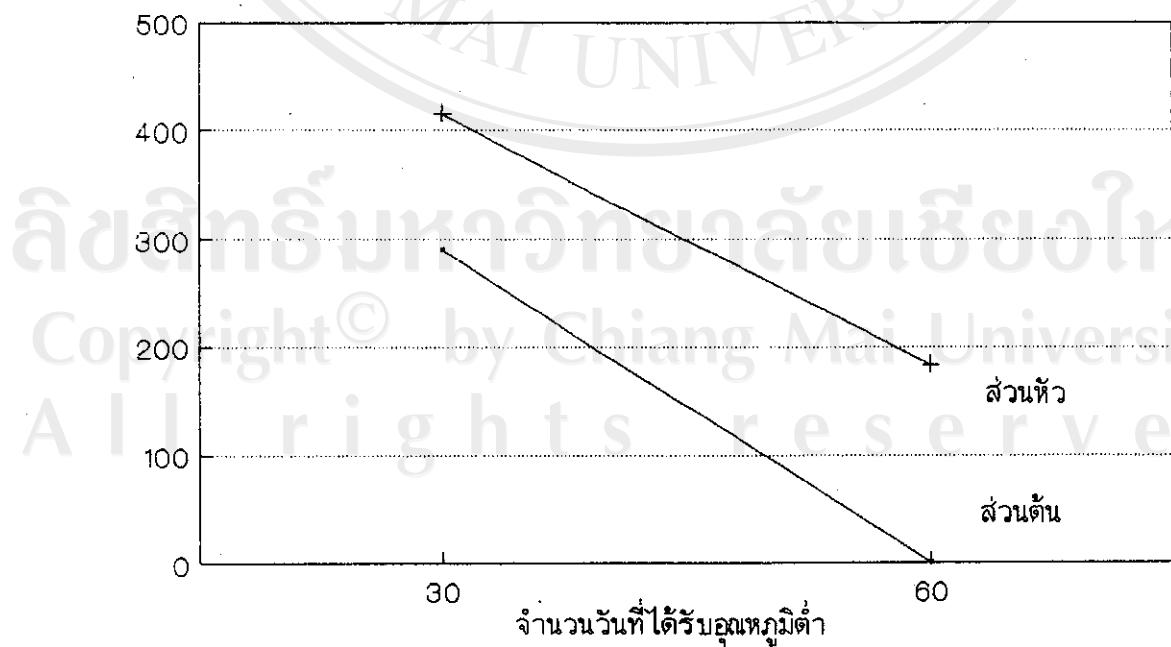

ภาพที่ 25 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดของหอมหัวใหญ่กับจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่ำที่มีผลต่อผลผลิตเมล็ด (ค่าเฉลี่ย)

9.5 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างส่วนของหอมหัวใหญ่ (ส่วนต้นและส่วนหัว) และจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต่ำ

ส่วนของหอมหัวใหญ่ที่ต่างกัน คือส่วนหัวกับส่วนต้น เมื่อได้รับอุณหภูมิต่ำ เป็นเวลา 0 30 และ 60 วันตามลำดับ พบว่าจะสนองตอบต่อการซักน้ำได้เหมือนๆ กัน คือไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน การที่ไม่ได้รับอุณหภูมิต่ำจะทำให้ต้นหอมไม่สามารถให้ผลผลิตเมล็ด ไม่ว่าส่วนของหอมหัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่ำจะเป็นหัวหรือต้น การได้รับอุณหภูมิต้านาน 30 วัน ทำให้ส่วนหัวที่ได้รับอุณหภูมิต่ำให้ผลผลิตเมล็ด 415.300 มิลลิกรัม (ค่าเฉลี่ย) มากกว่าส่วนต้น 290.100 มิลลิกรัม (ค่าเฉลี่ย) ซึ่งไม่ต่างกันทางสถิติ การเพิ่มจำนวนวันที่ได้รับอุณหภูมิต้านานเป็น 60 วัน จะทำให้มีผลผลิตเมล็ดลดลง โดยผลผลิตเมล็ดของพวงกิ่งเป็นส่วนหัวจะลดลงเหลือ 256.000 มิลลิกรัม (ค่าเฉลี่ย) (ภาพที่ 26) ส่วนพวงกิ่งที่เป็นส่วนต้นจะไม่ได้ผลผลิตเมล็ด

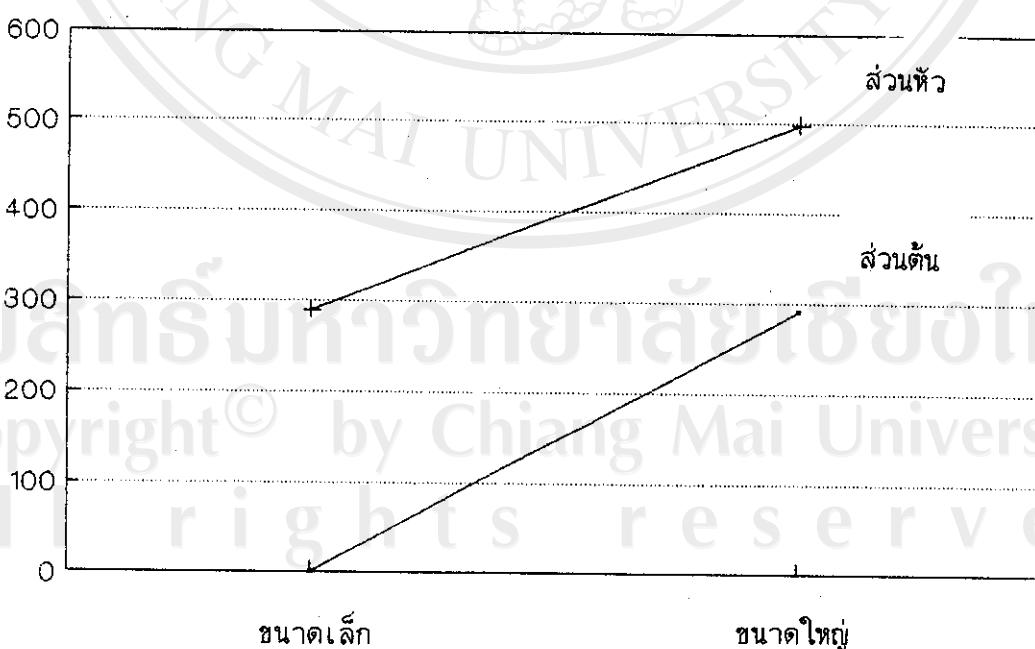
ผลผลิตเมล็ด(มิลลิกรัม)

ภาพที่ 26 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างส่วนของหอมหัวใหญ่(ส่วนต้นและส่วนหัว)กับจำนวนวันที่ได้รับให้อุณหภูมิต่ำ ที่มีผลต่อผลผลิตเมล็ด(ค่าเฉลี่ย)

9.6 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดและส่วนของห้อมทัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่ำ ส่วนของห้อมทัวใหญ่ (ส่วนต้นและส่วนหัว) ที่มีขนาดต่างกันเมื่อได้รับการซักก้น้ำให้ออกดออกด้วยอุณหภูมิต่ำแล้ว จะมีความสามารถในการให้ผลผลิตเมล็ดได้ต่างกัน ในระหว่างกลุ่มของห้อมที่มีขนาดเล็ก เมื่อได้รับอุณหภูมิต่ำแล้วพบว่าส่วนของห้อมทัวใหญ่ที่เป็นหัวจะมีผลผลิตเป็น 472.000 มิลลิกรัม (ค่าเฉลี่ย) ในขณะที่ส่วนของห้อมทัวใหญ่ที่เป็นต้นไม่ได้ให้ผลผลิตเมล็ดในกลุ่มของห้อมที่มีขนาดใหญ่ เมื่อได้รับอุณหภูมิต่ำพบว่าจะให้ผลผลิตเมล็ดจากส่วนหัวลดลง ในขณะที่ผลผลิตเมล็ดจากส่วนต้นขึ้น แต่ความเปลี่ยนแปลงนี้ไม่แตกต่างกันทางสถิติ (ภาพที่ 27) คือไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อ กัน

ผลผลิตเมล็ด (มิลลิกรัม)

ภาพที่ 27 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดและส่วนของห้อมทัวใหญ่ที่ได้รับอุณหภูมิต่ำที่มีผลต่อผลผลิตเมล็ด (ค่าเฉลี่ย)